

מסכת קנים פרק ראשון

כז

אמרן המדפיסים: פי' הראב"ר והר"ה הרפפנום ע"פ כתב יד שהיה ביד בעל מלאכת שלמה ז"ל. וההוספות והשנונים שמעאנו בו נגד הגדולים מכאן והצננום בחצאי מרובעים. והנוסחאות שנדפסו כבר הצננום בחצאי עגולים. והמעין יבחר לו את הנוסחא הישרה:

פירוש לרבינו אברהם ב"ר דוד (הראב"ד) ז"ל פירוש לרבינו זרחיה הלוי ב"ר יצחק (הר"ה) ז"ל

וזאת השירה כתב הר"ה ז"ל קודם התחלת פירושו. וזאת השירה כתב הראב"ד ז"ל קודם התחלת פירושו.

(תהלת) [בראשית] כל רעיון. וראשית כל רשיון. ברוך ה' מציון. אשר לו בשחק עזו וחכיון. ולו אין ערך ודמיון. בהסדו יחזיק ימינו מדפיון. ויצילנו מכל (חט) [חטאת] ושגיון. כי יעמוד לימין אביון. גם ברכות יעטה מורה צדק בנקיון. וברוך אברם לאל עליון. מאיר עינינו בראיון. במשנת קני התור והיון. יזכה ליום ישועה ועת פדיון. בבוא גואל בניא חיון. בלבוש צדקה בשריון.

(לא)ל גומר מלאכות עד אשר לא קראמו ותהיינה (בראות) [ברואות]: אני מפיל תחנותי לפניו. להאיר את שתי עיני במראות: בקנין גוף הלכות התלויות. ופתרונם כמו במות טלואות: אשר הלפו ועברו הזמנים. ולא ירד אנוש בם לפלאות: ואף כי רש ודל ודך ונקלה. בקן סתום וגוולות להלאות: אשר כי רחמי אל הגדולים איחל עד אשר כתב מכאות [9]: יכוונני הסדיו העצומים. היות מופת לדורות וגם אות: אשר אברהם בנו דוד קראו אלהיו לחשב מחשב למלאות: שלשה הפרקים החזקים. בדיניהם ופשריהם (להראות):

פרק א א חטאת העוף נעשית למטה והטאת בהמה למעלה. פי' חטאת העוף

הוא חטאת העוף מן הסקרא כדכרשין בזבחים פרק קדשי קדשים וזהו מדם החטאת על קר המזבח והסכר צדס ימנה אל יסוד המזבח ימנה משמע (מליו) מדלג כתיב (ימלי) ה' [ימנה] וליחזו קיר שהשירים שלו מתמזין מאלוים ליקוד היו אומר זה קיר התהון פי' למטה מהסקרא והיא נעשית על קרן מערבית דרומית כדלפיטן טעמא הכס בההו פירקא לא יסיס עליה שמו ולא יתן עליה לבונה חטאת היא מנחה היא וקרייה רהנא חטאת כלומר חטאת העוף שהיא כהנה תהתי לומר לך חטאת העוף כמנחה מה מנחה בקרן מערבית דרומית להנחה אף חטאת העוף בקרן מערבית דרומית הנחה בחטאת העוף ליכא וכי איתקס להואתה איתקס. ומנחה נוכח מנח לך כדתינא בחורת כהנים זאת תורה כמנחה הקרב אוהה בני אהרן לפני ה' יכונ במעמד תלמוד לומר אל פני המזבח (3) [וכול] דדרוס פי' שהכנס כיה דדרוס וקוס עליהו הוא הפנים שלו שכל פותחו דרך שם תלמוד לומר לפני ה' הא כיצד מניסה בקרן מערבית דרומית ודיו אל מליקתה כ"ל"מ במזבח [כשירה שהרי לא קבע מקום למליקתה מיכו לריכה שהיא צבוח] כדי שהיא קרובה למקום הואתה ומניו דמה שלא יתפור דם הכנס [כ"ל] שך שמינו בצבוחה נבי חטאת העוף הוזה ולא מינה דמה כשרה ובלבד שיתן למטה מן הסקרא מדם הכנס. וטעמא דלולת דכתיב בחטאת העוף והיא מדם החטאת מעממה של חטאת דהיינו דם הכנס אבל בעולת העוף קתיב ונמנה דמו דמו כולו וננינו מינה דם הכנס ולא מינה דם הכנס פסולה והכי דריש דם כשרה [וכו'] שהרי שנינו בעולת עוף מנח דם (הראש) [הכנס] ולא מנח דם הכנס פסולה שנאמר ונמנה דמו דם כולו ובהטאת העוף קתיב וזהו מדם החטאת מעממה של חטאת דהיינו דם הכנס והכי דריש ליה כספרא (2) והואתה של חטאת העוף [אין] זה קבלת כלי] אינה באצבע בחטאת בהמה אלא בגוף העוף אוהו כראש צנוק ומנח בו למטה מן הסקרא בקרן מערבית דרומית מדם הכנס [מדלג כתיב ולקח ונתן באצבעו כדכתיב בחטאת בהמה דליפתינן בה לקיחה לקיחה מויקח משה הוי ויש בחגנות מה להך וכלי אף כן כתיב אלא כהו כתיב לקיחה ומתיבתא באצבע לא ציפתי לה] והשירים מתמזין על היסוד ואם הוזה ולא מנח כשרה. שנאמר והנחיר עשאו כשירים מיהו ההוא והמניו במקום אחי' הוא והוא מתמנה ליסוד מאליו וכיון שהמניו עמנו אינו מעכב שאם לא מנח ממנו כלל כשרה [נס] אם מנח דמה בכל מקום במזבח כשרה והכי איתא בזבחים וחטאת בהמה שנונה [קבלת כלי] ומתן דמיס באצבע על ד' קרנות למעלה מן הסקרא דכתיב בחטאת ולקח מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העולה: עולת העוף נעשית למעלה ועולת בהמה למטה. פי' עולת העוף לא היה בה הואתה אלא מניו שהיה הכס מתמנה מאליו מן העוף למזבח ולא היה מתניו וההוא של חטאת היחה בההו והמניו היה למעלה מן הסקרא ואיכא חנא דאמר שעל הקרן [כ"ל] שעל הקרן] ממה היה מנח. והטעם לשייבס דכתיב ומלך את ראשו והקטיר המזבח ונמנה דמו על קיר ובי חטאת על דעתך שאחר שמקטיר מנח אלא מה הקטירה בראשו של מזבח אף נמניו בראשו של מזבח אלא במקום הקטירה הוי הנמניו וא"ל לומר על גבי [מערכת] עממה דהא כתיב ונמנה דמו על קיר המזבח אלא מה הקטירה למעלה אף מניו חטאת: עולת העוף נעשית למעלה ועולת בהמה למטה. עמנו ראו והקטיר עניו על ע"ה הדק. ומ"ד למעלה מן הסקרא ולא צ"ע על [כ"ל] על קיר ולא על [הקרא קסבר על ידי הדק] אף הסובב עממומקום הראוי [להקטרה] [להקטרה] הוא ועשין מערכה על גבי סובב [להקטיר] [עם] ומליקתה נמי היתה על אותו קרן עמנו למעלה מן הסקרא דמחד טעמא כפי'. דכתיב ומלך (את ראשו) והקטיר ונמנה והלא אין מקומה של הקטירה בבאן שאחר מנח כתיב והקטיר אלא לא באה הקטירה לכאן אלא להקיס אינה המליקה והמניו לקבוע להם מקום למעלה כדכרשין והיא היתה נעשית בקרן דרומית מזרחית [למעלה] כדמפרש טעמא פי' קדשי קדשים מפני שקרובה לבית הדשן פי' מקום שמתנין [עם] תרועת הדשן ודשן מזבח סמימי והמנורה והוא היה במזרחו של כבש כדתיב במסכת תמיד

פי' חטאת העוף [ב] חטאת העוף פי' החכם (3) [פי' המשנה חטאת העוף נעשית למטה וכו'] עד אש שניה בזה וזהו פסל. פי' עשיית חטאת העוף היא הזאתה בלבד והיא למען מקום דמים התחזוים ועשיית עולת העוף מליקתה והואתה וסם למעלה מקום דמים העלויים ונעשיות אלו אש שניה פסל. ומיחו] לריכה שהיא מליקתה צמיחה כדי שהיא קרובה למקום הואתה ומניו דמה שלא יתפור דם הכנס וקטיא לן טעם הא דלמרינן ההם בכל מקום היתה כשרה למליקתה אלא שזה היה מנחה (להואתה) ואם היתה לימנח בכל מקום היתה כשרה למליקתה דיעבד אלא לכהתחיל זה היה מקומה כדי שלא יתפור דם הכנס אלא לאו שמע מינה דמליקתה אין קביעות מקום כלל ואפי' לכהתחיל ולפור דם הכנס לא הייטינן ואין קביעת מקום אלא להואתה בלבד והיא היא שהוקשה להנחת מנחה ששתינן למעוטי דם הכנס איתמר בזבחים לא להקריך הכתוב מנחה ולפיכך אין לה קביעות מקום ודמרינן מליקה בכל מקום במזבח כשרה לאו למימרא שהיא טעונה מנחה אלא רבוחא קמ"ל שאע"פ ששפאה למעלה בעולת העוף כשרה משא"כ בעולת העוף שאם מליקה למטה בחטאת העוף פסולה משום שנאמר ומלך והקטיר. עוד פי' החכם מעממה של חטאת דהיינו דם הכנס והכי דריש לה כספרא וקא פתיס ליה לדם הכנס שהוא דם הכנס והוא לריך בין בחטאת בין בעולת ואין לא חיוני ליה לא להאי דרשא דדם הכנס בחטאת העוף (שהוא דם הכנס) כספרא מעולם ודם הכנס לא למעוטי דם הכנס איתמר בזבחים אלא למעוטי דם הכנס [האנר] ודם התמנית ומעממה של חטאת לאו הכין אשהבד לן פרושא כדקא פריס החכם אלא לומר שאינה טעונה מנחה לקבלה ולא אצבע (הואתה) ודמיא להא דתנו רבנן כפי' קדשי קדשים וזהו מדם החטאת מנוסה של חטאת הא כיצד אורח בראש ובגוף ומהו דע"כ לריכוינן לפרושי הויא דנריכוינן בזבחים חולין בפרק ראשון אורח סלקא דעתך והא בזבחים הוי איתוקמא ולא מתמיהקן טעם ולא מידי ומניו שכל האה דקא מתמיהקן טעם ורואינן כפי' הרב רבינו שלמה ז"ל שפי' מתי קאמר דהא אורח בראש ובגוף משמע שצריך לנחות בצבחים בחור כל ידו ולא בני ליה לאחור בראש ובגוף ומכ"ל הא וכו'. וזה הסי' לא הוה דעתינו ממנה פנים חדא מדלג מתמיהקן הכי בזבחים ועוד דאורחא דמילתא הכי הוא וללמד שאין שם קבלה ולא אצבע הוא דלחא אכתי לא ידעינן מתי אחתהא דקא מתמיהקן איתמיהקן ונראה לנו דהכי אחתהא בשלמא בחטאת שהיא בהואה לריך שהיא אורח בראש ובגוף שאם היה אורח בראש מהם שמה מנח בהואה היה הראש כשנס מן הכנס ולא הוי דרך כבוד ועוד שדכא כשנבר על לא ללא ינדיל אלא [אל] בעולת העוף שהיא במניו כיון דקיי"ל דלית ליה לרי' אלעזר ברבי שמעון הבדלה בעולת העוף לגמרי כדקא חיוני בה בגמרא כפלוגתא דריש לקיש ור' מני דלמרי דלית ליה לרי' אלעזר ברבי שמעון הבדלה לגמרי בעולת העוף וכיון שאין זה הבדלה לגמרי ואין זה הואתה אלא מניו שהדם מתמנה מאליו למעלה ליה לומר אורח בראש ובגוף והלא דיו בחתומא אחת מהם שהרי חזרו מעורה עמו והיינו דקא מתמיהקן מתי קאמר ותרינא ה"ק כשהוא אורח בראש צנוק מזה למימרא דלריך שיהו שיהם מחוזרים דומה במקלח לחיבור חטאת העוף ועולת אף החזיוה בעולה אלא בזה' מהם איתמיהקן דל' אלעזר ברבי שמעון והמניו מן ח"י הוא ליה ושם שהרי האחד מעורה בשני ומשפא ליפתינן למתי דמתינן כמי כספרא רבי אלעזר בר' שמעון אומר כמספס חטאת העוף מה חטאת העוף ממנה מזה ומזה אף עולת העוף ממנה מזה ומזה ה"כ אית לן לפרושיה מוז ומזו סלקא דעתך והלא

ה' ז"ל נקד [בצורה] (3) בחיובי אי אל פני המזבח יכול פי' (2) כן ז"ל הכ"א שפא מקודם כפי"ס (ד) כפי' הכנס נמני' ואל ישר ואלו י' ואל י' שר. (ה) ע' מעל' כהנרה.

ואלף אין שם הדלה נמרי ונטיהם בחיבורן כאלה הם אלף לומר לך שיהא זה מעורה
 בזה דמינו כשואו אוחו הראש גנוף והא דתקן במחתי מזה דם הראש ולא מזה
 דם הגוף פסולה ההיא חליבה דרבין היא דלית להו הדלה נמרי בעולת העוף (והא
 דקאמר) [וכדקאמר] לה נבדיליה תלמודא קראי עולה דהניא עולה (שם מ"ה)
 [וא"ל] ש' שומ"ל] דם הגוף ולא מ"ה דם הראש כשרה יוכל מ"ה דם הראש ולא מ"ה
 דם הגוף ת"ל הוא . חזרו לענין הראשון ועוד פסק החכם בחסות העוף אם הוא
 ולא מ"ה כשרה ולא מלתא סביקתא היא אלף פלוגתא דתנאי ואמוראי בזבחים ובמיטלה
 איכא דתני הוה דמא ואיכא דתני מ"ה דמא והאיכא דתניא א"ס הוה ולא מ"ה כשרה
 כמאן דתני הוה דמא . עוד פ"י החכם בעולת העוף דליכא מ"ד שעל הקרן ממש
 היא מנחה והקרן היא ראוי להקפיד עליו ע"פ הדקא ואנו אין לנו אלף ר" נחמיה
 ור' אלעזר בן עקיב דאמרי היא עמיה אינה נעשית אלף בראש כל מנחה למה לא
 יבא אלף אף לנשתילה [על כן] [גד כאן] י"ט ע"י תימה מי דהקו לו החכם לומר
 ש"ע"י הדקא היא ראוי [כן] [דהרי כיון] שבראשו היתה נעשית ראוי ורואי הוא .
 עוד פירש החכם מליקחת היתה על אותו קרן ע"מ לכתולה למעלה מן הסיקרא
 דמדה טעמא נפקי דכתיב ומלק והקפיד ומנחה דמו והלא אין מקומה של
 הקפידה בכאן שאלה מנאן . כתיב והקפיד אלף להקפיד אליון המליקה והמנו
 לקבוע להם מקום למעלה [כדפירשיתא] . וקשיא עובא דקאמר שאין מקומה
 של הקפידה כאן שאלה מנאן קתיב והלא הקפידה היא [היא] [היתה]
 הקפידה זו כי נשתי הקפידה הכחוש מדבר דאזנה בהקפידה הראש עולת בהקפידה
 הגוף והסרת מראש וזוהו ויסיב מפסיק בין שתיים כמו שפירש בכתוב ובמנחה
 בפרק קדשי קדשים בענין עולת העוף ודאמרינן בהקפידה ראשונה וכי תעלה על
 דעקר שמאלה שמקפיד מנחה לאו למימרא דבהקפידה הגוף הכחוש מדבר
 ומני שא"ל לו לדם הגוף להתמזג כשכר הוקפיד אלף לעיל בהקפידה הראש הכחוש
 מדבר וי"ל וכי תעלה על דעקר שמאלה שמקפיד הראש מנחה דם הגוף וכי מי
 התייר לראש בהקפידה והא ק"ל אם אין דם אין בשר ומן נמי עולת העוף שדמה
 מהיר את בשרה למנחה אלף לעיל אחר המיטוי היתה הקפידה הראש ואח"כ מסידי
 [מוראה וזוהו] [אזוהו והמוראה] ומשם ואח"כ מקפיד את הגוף וזה ששינה הכחוש
 מקומה של הקפידה הראש והטילה בין מליקה למיטוי להקפיד שתיים אליה בראשו
 של מנחה: עוד פ"י החכם ואמר אש"פ שיהיה בית הדשן [ואחר שם] שם
 היו שורפין פסולי קדשי ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שירוק לנש המוראה
 והזוהו דהא כתיב אל מקום הדשן ומשמע דשן מקבוע לו מקום דהיינו תרומת הדשן
 דכתיב ש"י אלף המנחה ולא היה נרדף החכם לפעם זה שיהי אף תמורה ומה
 קבוע הכתוב מקום בפירוש וא"ל המנחה מפורש בהן כמו שמפורש בתרומת הדשן ואף
 הוא היה קשה אלמלא שגדול כהן של כהנים ואם בא להשליכה לאחד משלשה בני
 דשטם שהיו רחוקים ממש לא היה יכול אלף במעשה נכסו ואם היה יכול לא קיים אלף
 המנחה ובפסולי קדשים שאינו שורף בנד המנחה אין אנו רביעין לומר מפני שלא
 נחפרש אלף המנחה אף דישן מנחה הפנימי והמנחה אין פירוש מדברי הורה אלף
 מדברי סופרים שיהיה מקום מוראה וזוהו אלף יש לומר כמה דמרחיק פסולי
 ממנחה ע"י ידוף אלף המנחה מסיק להו ונשאר לנו למרש המוראה דלמר רב חנן אלף
 רבה בר אבהו ג' בתי דשנים היו [הגה"ה] ונחיש דף ק"ד] למה לא מנח ד' ונחיש
 ההיא דתרומת הדשן בהדיהו וי"ל דלא חשיב אלף בתי דשנים של טרפה [והא] [והא]
 לא היו אלף ג' . עוד פ"י החכם החובב הוא חובבו של זב וזכה ומזרע בלנות ויולדה
 בלנות ושמיעת קול ויבטוי שפחים ושומאה מקדם וקדשו בלנות אבל אשתמיעתיו מיר
 שנתמא וא"ל [פירוש יטיר] [שייר עיר] מה שייר דהא שייר א' [נחור לפרש
 משנתו ה' י"ת העוף נעשית למטה וכו' עוד שם שנה זכה וזכה פסול פ"י עשית
 חסאת העוף היא הזאת בלבד והיא למשן מקום דמים החתומים ועשית עולת
 העוף מליקחה והזאתה והם למשן מקום דמים העליונים ובעשיות הללו אם
 שיה פסל: פתגמי סדר הקיים כך הוא החובה וכו' . פ"י] דשמנח חובות סן ג'
 בקביעה וז' בלנות זב וזכה ומיר שנתמא בקביעה יולדה ומזרע ושמיעת קול ובטוי
 שפחים ושומאה מקדם וקדשו בלנות אבל בעשיות מביאין בהמה ולא עוף חוץ מן
 היולדה שמיטת בעשיות-בהמה ועוף כאלה: פתגמי] איזוהו נדר האומר הרי עלי עולה
 שיש לו לקיים מה שהוליד בשפחיו ואני קורא עליו לא יחל דברו ככל היולא מפיו יעשה
 שכל מה שילא מפיו יש עליו לקיים מה שאין כן בנדבה שניין שאלמר הרי זו עולה
 אמירתו לנבזה כמסירתו להדיוס וכל היכא דליתיה זי גזא דרמנא איתיה וכן לשן
 נדבה לשן מהנה ועל זה נקרא שם הנדיוס נדיוס על שם מתמותהו ולא על שם נדריו:
 פוסקא מה בין נדרים לנדבות וכו' מנח הני מיני דתנו רבנן ונדבה לו לכפר עליו
 [ר"ן] [ר"ש] אומר את טעמו חייב באחריותו ואת שאין עליו אין חייב באחריותו כדאיתא
 במגילה פ"א: [והשאת שנתעבדה בעולה . פ"י חסאת מועטת] [בחסאת] [בעולה]
 מרובה ימחו כולן ולא אמרינן נכשפיהו [דמיידן] [דמיידן] [בדקדשים] [גזרו] [גזרו]
 גזרה מכות קבוע . [הגה"ה] פ"י רש"י ז"ל בזבחים דף ג' דילולא אחי למימחן ומינסבנהו
 חד חד כי לא נייד דה"ל קבוע וכמנחה על מנחה ד' ויכא למימחן ומימחן מדרובא
 פריש] . ולא הלכו בנך אחר הירוב וע"ל דפרישו ופדין אין להם אלף בהמה: פתגמי
 חסאת שנה... שנה חובבה . פ"י והוא קן שחומס אין כשר אלף מנין חסאתו שחובבה
 לפי שנתמלה אינו יכול להקריב [לפסול] ולאחר שהקריב מנין חסאתו שחובבה אי
 [ה] פירוש הוא שנה גנא' כאן , בא לעיל נזופתה סמל"ש בראש סדורו . אומר

תמיד הגיע לרפסה הוסיף פניו לנפון והלך למזרחו של כבש כעשר אמות לצד את
 הגחלים על גבי הרפסה רחוק מן הכבש ג' פסחים מקום שמתנין שם מוראה העוף
 ודשן מנחה הפנימי והמזורה דכתיב ומלק והקפיד ומנחה דמו ופסיר את מיראזו
 [מעליו] [בעולתה] והשליך אותה אלף המנחה - קדמה אל מקום הדשן מקום הקבוע
 לדשן אחר והיינו תרומת הדשן כדכתיב ושמו אלף המנחה [ומדכתיב כהא קדמה אל
 מקום הדשן ש"מ שנקום אותה הדשן הראשון להלך במזרח ולא מורה המנחה אלף מזרחו
 של כבש מדכתיב ושמו אלף משמע מיד סמוך לירידתו ומדכתיב] [קדמה דמשמע
 סמוך למנחה מיד והוא מזרחו של כבש שיהי מניו לה בירידתו מיד מדכתיב]
 והסיר והשליך משמע ממקום שמתנין ומנחה משם היא משליך המוראה לבית הדשן
 שאם נאמר שיהי [הולך עמה ממקום למקום] [מוליכס ביזו לשם] למה בהשגחה יבא
 עד מקום הדשן ממש ויתן בנחה אלף שמע מיהם ממקום מליקחה ומניו דמה היה משליך
 המוראה לבית הדשן ואיזוהו מקום הראוי להשליך ממנו לבית הדשן הוי אומר זה קרן
 דרומית מזרחית שיהי קרוב משה ואין דבר מפסיק [ובכשרה שלת טעון כשרין] [וא"ל] כן
 דשמו אלף משמע בירידתו מיד למה מהלך במזרחו של כבש כעשר אמות . אשיבך שאם
 היה מימח בתחלת הכבש לאלתר לא היה מקום ראוי להשליכת המוראה לשם שך שיערו
 הכמים מתוך קלות המוראה והזוהו אין כה הכהן מפסיק להשליכה יותר מל"א אמה
 [הגה"ה] כ"ב עיין בזבחים ס"ד] וכאן רחוק יותר מל"ב אמה אפילו יעמוד על הסובב
 הרי הן ל"א אמה ולאכסון ששה אמות ששה מורה בכבש רחוק מקרן דרומית מזרחית
 יותר מל"ב ולכן היה מחקרז אלף הקרן ז"ל אמות וכשרנו עולת העוף במזרח] שבי
 שם כהנים שריב שמוקין ואין זה [הכהן] יכול לעמוד שם היה מולק אותה על
 קרן מערבית דרומית שאף אותו קרן ראוי [להשליכה זו] [להשליכת המוראה למקום
 הדשן] על ידי הדקא [שאינו רחוק ל"א אמה שלימות . ונדבה בעיני שאותן שלשם
 עפחים שיהי מרחיק הדשן מן הכבש כדי שיעמוד הכהן על הסובב בקרן
 מערבית דרומית ויראה מקום הדשן ויכוין לשם המוראה שאם היה נוחים הדשן
 סמוך לכבש ממש גובה הכבש וירחוק הקרן מעבדין אותו מלראוהו זו ולא יוכל
 אלף המוראה לשם] [ואע"פ שיהי שם גיה הדשן אחר במזרחו של כבש כדליתא
 בזבחים ובספרה שהיו שורפין שם פסולי קדשי ופסולי קדשים קלים [אש"ל] אין
 לנו לומר שירוק שם המוראה והזוהו [דהא כתיב אל מקום הדשן משמע דשן הקבוע
 למקום והוא תרומת הדשן דכתיב גיה אלף המנחה] [לפי שאותו בית הדשן לא היה
 אלף המנחה וא"ל היה אלף המנחה אל מקום הדשן משמע דשן הכחוש ז' אלף המנחה
 דהיינו תרומת הדשן] אבל פסולי קדשים לא מנינו להם [מקום] קבוע בעזרה לשריפתן
 אלא ממערב וכל חסאת אשר יבא דמנחה וי"ל בקדש לא תחלל באת תשרף [לחמית]
 [לימוד] על חסאת פסולה ששריפתה בקדש וה"ל לאשר פסולי קדשים אבל נוקם קבוע
 לא למדנו להם אלא מדלח כתיב ביה אל מקום הדשן [הקדש] ש"מ מקום אחר הוא שאין
 נוערדין דשן בעשין כמותן ע"ס דשן שאין נעשין כמותן . ועלית בהמה למטה מן
 הקפידה שתי מתנות שהן ארבע אחת על קרן מזרחית לטונית ואחת על קרן דרומית
 מערבית דכתיב ואת כל דם הפר ישרף אל יסוד [המנחה אלמלא עולה טעונה יסוד
 קרן דרומית מזרחית לא הוה ליה יסוד] היסוד היה מהלך על פני כל השפן ועל פני
 כל המערב וכל דברים אלה ובמזרח אמה אחת קרן היא שניה במספת מדרום
 ומפרש [טעמא] בזבחים [בפרק] איזוהו מקומן מפני שלא היה אותו בית בחלקו של שורף
 דכתיב צימין זכר ישרף וגו' ומתרגמינן צימין בארעיה תשרי שבינתה ובאחסנתיה יתמי
 מרבחא והמהמות של עולה אינן באצבע אלף במזרח עמנו היה זורק אחד כהן ואחד כהן
 [דהא לא כתיב אצבע זוהו] [דלא כתיב ז' אצבע] ואם שנה זוהו פסל דדרשין בסיפרא
 ואם האכל יאכל במשך זכה שלמינו צום השלישיל ידלם המקריב אותו לא יחשב לו פגול
 יהיה אין לו בלא ידלם אלף שנתמא חוץ למנוהו וסוף פסולו מנין שנתמא ביה
 כשפר דמה יאל דמחן חוץ לקשים והלן וסבולו וסבולין וסבולין וסבולין וסבולין וסבולין
 למטה שנתמא למעלה והיתנין למעלה שנתמא למטה [היתנין] בחוץ שנתמא בפנים והיתנין
 בפנים שנתמא בחוץ ופסח והשאת ששחטן שלא לשמן ת"ל לא יחשב לו [הגה"ה] פ"י
 מותר לדרשא] ולענין שריפה נמי מרבי להו בהיה פרתה לא יאכל ב"ש ישרף אין
 לי טעון שריפה אלף השמא בלבד והזותר כו' מנין הלן והיולא וכו' והיתנין למעלה
 שנתמא למטה והיתנין למטה שנתמא למעלה ת"ל בפרשת ואתה תזוהו נזי וזחר ושרפת
 [הה"ה] ב"ש אלף לא יאכל כי קדם הוא כל שסבולו בקדש טעון שריפה: פתגמי] סדר
 הקפין כך הוא החובה אחד חסאת ואתה עולה ננדורים ובנדבות כולן עולות . פ"י החובה
 היא חובתו של זב וזכה [ומיר] ומזרע בלנות [ויולדה] בלנות . ושמיעת קול ובטוי
 שפחים ושומאה מקדם קדשו בלנות] וכו' מביאין ז' פרידין אחד לעולה ואחד להשאת
 דכתיב קראי וכן מתפרשות איוו לתפאת ואיוו לעולה בליקחת בעלים כשהוא מפרש
 את קנו ויאמר איוו לתפאת ואיוו לעולה ואם שיהי מעשיהם פסל . א"ל בעשיית כהן
 קן מתפרשות כשימסוך אחת מהן יעשהה חסאת הנדרתה קבעת עולה מאליה ואם שיהי
 מעשיהם אחר שחתול כהן פסל ופקא מקראי במסכת יומא דנבי יולדת כתיב וליקחה
 שני חורים אחד לעולה ואחד לחסאת הרי בליקחת בעלים וגני זב כתיב ועשה אותם
 ככהן אחד חסאת והאחד עולה הרי עשית כהן . בנדורים ובנדבות כולן עולות שלא מנינו
 חודש ושלימים מן העוף אלף מן בהמה כמו שפירש כהן ולא מנינו בעוף אלף חסאת
 ועולה והשאת אינה באה בנדר ונדבה הלך פ"י אומר הרי עלי קן שתיים עולות ואין קן
 פחותה משתיים] הוא דרך קן נפור להיות שנים דהא גני קן נפור כתיב אפריזיב
 ולי

נעדרו זמנא הכקא וכסקת שבט נשים ים לפרט אותן בלא נמלך הכין והקריבין
 וגם ים לפרט אותן בניגלך והריני מפרש איהן בלא נמלך וכן הוא הפי'
 פי' פסול הוא לבעולו הרשאים שאינה עולה לו שהרי אינו יודע מה עשו
 מן הפסול שנו אהם זמנא אהם עולה ופסול אחר כנגדו במקום שמתערב בו
 ב' כיצד שנו נשים לזו שתי קנין ולזו שני קנין פרה מן לזו ופסול אה'
 בהליכתו חזר פסול אחר בחזרתו פי' הרי לזו ארבע פרידיו ולזו ארבע כשפרחה
 מזו לזו הרי כאן חמש פרידיו ובה הכין והקריבין בלא הולכה ועשה מהן ג' חטאות
 ושתי עולות הרי הפסידה בעלת ה' עולה א' שמה אחת מן העולות היא הנכרית שבהן
 התערבה ולא עלתה לה ואחת מן ג' חטאות היאה ראויה לעולה והכסף זה הרי שזריכה
 עולה אחת ואם עשה מהן ג' עולות ושתי חטאות זריכה היא להביא חטאת אחת
 שמה אחת מן החטאות היא הנכרית כאשר פירשתי. וכמו כן בעלת מה' אה הקריב
 לה הכין ג' פרידיו ועשה נכרית אחת חטאת ועולה ושתי זריכה להביא עולה
 (אחת) (אחרת) ואם עשה שתי עולות וחטאת אחת זריכה להביא חטאת אחת לפי
 שהינה יודעת מה עשהה בעלת חמש מן הגזול שלה שהלך אללה אם חטאת אם עולה
 מ"מ ממה שעשהה לה שהיה נכפרה אם עשהה לה שתי חטאות ועולה אחת פטורה מן
 הפטירות ממה נכסף שאם עשהה בעלת חמש (חטאות) מן הגזול הנכרי חטאת הרי יש
 לה ג' חטאות ואם עשהה ממנו עולה הרי יש לה שתי חטאות מיהו לא עלתה לה
 שהרי אינה יודעת לא חטאת חטאת או עולה הרי שהגזול הפורה מזה המסתומה
 לסחומה כולל א' כאן וא' כאן במקום הליכתו. ואם חזר פסול אחר בחזרתו פי'
 (אחד כאן וא' כאן ששחזר הוסיף לגרוע ממנה עוד א' ולא יעלו לה כי אם שתי פרידיו
 חטאת ועולה לפי שכשהקריב לה אותן הד' אם חזר ויעשה מהן שתי חטאות ושתי
 עולות (כאשר) [הוסיף לגרוע עוד א' כאן וא'] כאן בחזרתו שלא יעלו בכל אחד ואחד
 כי אם שתי פרידיו חטאת ועולה לפי שבקריבין אותן הד' לזו וד' לזו לאחר שחזר
 ועשה מהן שתי חטאות ושתי עולות לזו וכן לזו נאמר] שמה הגזול של שחזר
 לשם ואחר חזר במקומו הרי יש לנו שפך בשתי חטאות (הכל) במה א' מהן אינו
 שלה ובשתי העולות כמו כן יש לנו זמנא הספק ואותו הגזול שהקריבו לשם לא עלה
 לה שאינה יודעת מה הקריבוהו אם חטאת אם עולה ושמה אחת מן החטאות שעשהה
 הוא הנכרי ואותו שהלך לשם עשאוהו עולה הרי יש לה ג' עולות וחטאת א' והיא
 זריכה חטאת אחת או שמה א' מן העולות היא הנכרית ואותה שהלך לשם עשאוהו
 חטאת הרי יש לה ג' חטאות ועולה אחת והיא זריכה לעולה אחת נמנא שבחזרתו
 פסל ממנה שהיה ואילו לא חזר [ופרת] והקריבה בעלת שלה את (הכל) [ג'] אה הפסידה
 אלף אחת וכמה שחזרה הפסידה שתיים במקום שחזרה כן הפסידה שתיים במקום
 שיצאה שאינו נשאר לשם והקריבנה בעלת ה' לחמשתן לא הפסידה שצירובה אלף
 פרידה אחת ממין שהיה אם שהיה עולות זריכה עולה א' מאוס פסק הנכרי ומן
 החטאות נפטרה ואם שהיה חטאות זריכה חטאת א' ומן העולות נפטרה ועשאוהו חזר
 ממנה ואין לה אלא שתי חטאות ושתי עולות הרי ספק הנכרי פסול בחטאות ובשולות
 וזריכה חטאת ועולה הרי שהגזול הפורה וחזר פסול שתיים בהליכתו א' כאן וא' כאן
 ובחזרתו שנים אחרות א' כאן וא' כאן פרה וחזר ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפי' כן
 מעורבות אין פחות משתיים פי' אע"פ שפרח וחזר ופרח וחזר שתי פעמים שהיה לנו למד
 שמה אז יש שתי גזולות נכריות בכל א' וא' ושמה כן החטאות או הן העולות וזריכה להביא
 הכל כבתלה אע"פ כן לא הפסידה כלום בפריחה וחזרה שניה שאפי' יהיו מעורבות
 ודאי [ג'] והקריב הכהן ד' חטאות וד' עולות שיש לנו בהן הספק שאמרנו שמה אותן
 ד' שיעשו חטאות של זו הן ואותן ד' עולות של זו הן וזו זריכה חטאות וזו עולות
 א"נ היפכה והרי הן זריכות להביא כבתלה מהפך אפי' אין בהם פחות מנ' קנינים לפי
 שהן יכולות להשתתף ביניהם ויבואו שני קנינים בשיתוף ויהיו הם הרשאותם
 היו של וכלת היו שלך הרי זריכה שני עולות וזאת שני חטאות אלו השני חטאת
 שלך והשני עולות שני א"נ איפכא א' ואם יקשה וכו'. (הגה"ה משמע דמסתחא זו מיירי
 לפירוש שפירש ואזיל בלא נמלך והסוכה האחרת מיירי בנימלך] שיש לנו לומר
 שאינו יכול להקריב מהן אלא ד' פרידיו שתי חטאות ושתי עולות וד' פרידיו
 אחרות לא יקריבו לא חטאות ולא עולות שאם בא להקריב חטאות שמה הן בעת
 זוגן של חטאות הראשונות ואין ראיות אלא לעולות ואם בא להקריב עולות שמה
 הן בעת זוגן של עולות הראשונות ואין אלו ראיות לעולות הרי שאין להקריב
 מהן אלא ד' פרידיו ממה נכסף ואותן ארבע עממן לא עלו להן לשם חובה לפי שאין
 ידועות של מי הם אע"פ כן אין בהם פחות משני קנינים שעלו להן לחובתן לפי שהן
 יכולות להשתתף ביניהם ויבואו שתי קנינים בשיתוף ויהיו הם הרשאותם היו של אלו
 יהיו שלך א"נ איפכא (הכל ממי) וע"י שיתוף וחנתי השתי קנינים יעלו להם לחובתן.
 ואם יקשה המקשה שיאל אמרה המסנה שלא הפסידה כלום בפריחה וחזרה שניה הרי
 הפסידה שאילו בתלה היו יכולות להשתתף ולהביא קן א' ולהתנות וכעשי זריכות
 שתי קנינים בשיתוף ודאי כן הוא מ"מ דרך המשנה כן הוא שלא פתחה בתקנתן עד
 שהפסידו הכל וכך תראה למטה כמו כן שצאה עד סוף כל ההפסד ואח"כ אמרה התקנה:
 ג' לזו א' ולזו ב' ולזו ג' ולזו ד' ולזו ה' ולזו ו' ולזו ז' פרה מן הראשונה לב' לנ'
 ז' לנ' לנ' לנ' פי' שפרח מן הראשונה לשניה ומן השניה לשלישית ומן השלישית
 לרביעית וכן וכו' ואלו יקשה ההקשה פי' שנתקן דטור. לשניה

בהם הכל למיתה הם עומדים ואין לחוש עליו עד שיחפרם זה השני משכנגדו [ואי']
 שמה אחד מהם שכבר עבר ובטל מן העולם ואין לחוש עוד לכונן יקח זון לנשי לפי
 שלא הופסק והרי הוא כבר וכולה מתמי זו ואי' זו קתי. פרה לבין הקרבת פי'
 לב' קנין סחומה העומות יקרב פסול ופסול (אחר) כנגדו שהגזול הפורה פסול ופסול
 אחר כנגדו (מיסור) פי' הגזול הפורה ממקומו זה למקומו זה כלומר מקנין סחומה
 של אשה זו פסול להקריבו תחלה במקום שהלך לשם ופסול גזול אחד כנגדו במקום
 שיצא משם. נמנא קן אחת פסולה בפריחה אחת: ב' כיצד שתי נשים לזו שתי קנין
 ולזו שתי קנין פרה מזו לזו פסול א' בהליכתו פי' פסול גזול אה' כנגדו במקום שיצא
 משם והרי גם הוא פסול במקום שהלך לשם נמנא קן אחת פסולה בהליכתו חזר פירוש
 למקום שיצא משם מספק נאמר שמה אחר היה פסול גזול אה' כנגדו בחזרתו חזר
 ממנו הוא עצמו פסול הרי קן אחת פסולה כפסולה נמנא בהליכה וחזרה שתי קנין פסולות
 ושתי קנין כשורות עוד אלו מוסיפים לפרש לזו שתי קנין ולזו שתי קנין הם ח' פרידים
 ארבע לזו וארבע לזו פרה מזו לזו הרי ג' פרידים במקום שיצא משם והמשה פרידים
 במקום שהלך לשם והוא מערב בהם ואינו יודע הרי הכהן בא מהמלכה ומקריב ממנה
 פרידים אלו שתי חטאות ושתי עולות והגזול החמישי פסול ואינו יכול להקריבו לא
 לחטאת ולא לעולה לפי שאנו אומרים מספק שהגזול הפורה קרב בכלל ד' פרידיו אלו
 ואין ידוע אם קרב חטאת או עולה שיהא הפורה עשה חטאת הרי הקריב
 משיקר הקנין שתי עולות והחטאת אחת והפרש זה הגזול החמישי לעולה לפי שהוא משיקר הקנין
 שהוא משיקר הקנין ואם ספורת נעשה עולה הרי הקריב משיקר הקנין ב'
 חטאות ועולה אחת ונתפרש זה הגזול החמישי לעולה לפי שהוא משיקר הקנין
 והן מתפרקות בעצת הכהן ולפי שאין אלו יודעים פירוש של גזול החמישי
 זה ההשוייר אם חטאת אם עולה לפיכך פסול להקריבה הרי פירשנו היאך הוא
 פסול במקום שהלך לשם ויש לנו לפרש היאך הוא פסול אחר כנגדו במקום שיצא משם
 וכבר ידענו כי במקום שיצא משם נשארנו ג' פרידיו הרי ככהן בא מהמלכה ומקריב
 מנ' פרידים אלו שתיים אלו שתיים מן א' לחטאת ואחד לעולה והגזול כג' פסול ואינו יכול
 להקריבו לפי שאין אלו יודעים אם הפורה הוא בן זוגו של זה נעשה לחטאת במקום
 שהלך לשם ונתפרש זה לצלף מבעדו או אם (הוא) נעשה עולה ונתפרש זה לחטאת
 מכנגדו נמנא שהוא מקושר ואין אלו יודעים פירוש לפיכך פסול להקריבה נמנא הגזול
 הפורה ממנו הוא או אחר מחבריו פסול במקום שהלך לשם ופסול אחר כנגדו במקום
 שיצא משם הרי קן אחת פסולה בהליכתו: חזר פסול אחר בחזרתו נמנא ד' פרידיו
 כהן וד' פרידיו מה מספק נאמר זה שחזר לא זה הוא שפרח הרי שיש לכל אחי'
 והא' (אחת) משתי נשים אלו ג' גזולות משיקר קנין וגזול אחד פורה אליה הרי הכהן
 בא מהמלכה ומקריב מארבעה פרידיו אלו שתיים מן אחת לחטאת ואחת לעולה ושני
 אינו יכול להקריב משם כי השלישי משיקר הקן נתפרש (מכנגד) כן זוגו שהוא הגזול
 שפרח ממנה והוא פורש ואין אלו יודעים פירוש לפיכך אין הכהן יכול למשוך מהן
 עוד ולהקריב ובדן אשה זו כך דין חברתה כנאל לכל א' וא' קן אחד פסולה וקן
 אחד כשרה נמנא להשיחיה שתיים כשורות ושתיים פסולות והכלל מטעם משנתן שאין
 הפסידים מפרשין מה שנגנדם עד שיקריב משיקר הקנין עד כדי שלא יסור אלא מה
 שכנגדו הפורחין ומס' ואילך הפורחין מפרשין מה שכנגדן זה הוא דרך משנתנו: טוב
 פרה וחזר ופרח וחזר אפי' כל היום כולו לא הפסיד כלום שאין יכול להיות יותר פחות
 משתי קנין כשורות לכונן שאפי' כן מעורבות בתלה וכמוסות כולן למקום אחד אין
 פחות משתיים ודבר זה מתברר ממה שפירשנו בפ' ראשון חובה שהתערבה זו בזו שהיה
 לזו ושתיים לזו חטאת כבר ומהנה פסול ושם פירשנוהו ואין אלו זריכות לחזר עליו:
 ג' ברתני' לזו אחת לזו שתיים לזו שלש לזו ארבע לזו חמש לזו שש לזו שבע פרה מן הראשונה
 כו' וחזר. פי' חזר דרך פריחה מן פריחה מן הראשונה לחטאת לד' לנ' לב' לראשונה
 פסול א' בהליכתו וא' בחזרתו פי' ומספק נאמר זה שחזר לא זה הוא שפרח נמנא
 לכל האמנויות פסק שני גזולות שלא משיקר הקנין אחד משל מטה הימנה שפרח
 לה ואחד משל מעלה ממנה שחזר לה וכנגדן יבאו ממנה שני גזולות אחת לשל
 מעלה הימנה שפרח הימנה וא' לשל מטה הימנה שחזרה הימנה זה הוא הספק לכל
 האמנויות חזר מן הראשונה והשנייה לפי שהראשונה אין למטה הימנה והשנייה אין
 למעלה הימנה לפיכך א' אכפר שיהא לשם יחזר מגזול א' שלא משיקר הקנין וכבר פי'
 במשנתנו למעלה מהגזול הפורה וחזר פסול אחד בהליכתו כנגדו והוא עצמו פסול או
 אחד מחבריו במקומו הרי קן אחת פסולה כאן וקן א' פסולה כאן בהליכה וחזרה
 לפיכך האמנויות שיש להן שתי פריחות ושתי חזרות פריחה וחזרה משל מטה הימנה
 ופריחה וחזרה משל מעלה ממנה נמנא בכל א' וא' מהן שתי קנין פסולות מפני שנים
 פורחים המעורבין בכל אחת ואחת אבל הראשונה והשנייה שאין להם אלא פריחה וחזרה
 (אחת) אין להם לכל אחת ואחת מהן אלא פורה אחת לפיכך אין לכל אחת ואחת
 מהן אלא קן אחד פסולה וזו היא ששתיים הראשונה והשנייה אין להם כלום לפי שהראשונה
 קן אחד בלבד היא שהיה לה וקן אחד הפסידה השנייה שהיה היו לה ושתיים הפסידה
 לפי שהיא מן האמנויות הג' יש לה אחת והפסידה שתיים הרביעית יש לה שתיים
 והפסידה שתיים החמישית יש לה שלש והפסידה שתיים השישית יש לה ד' והפסידה ב'
 השביעית יש לה שש ולא הפסידה אלא קן אחד לפי שאין למעלה הימנה כמו שפי'
 ועוד אנו מוסרין לפרש הראשונה אין לה כלום לפי שהגזול שפרח הימנה לשל מעלה
 הימנה

קדשים ח"ב ה"ה

הימנה אין אלו יודעים אם קרב בעל הקרבת לחטאת וכנגדו [התפרש] הנשאר
 שיקר הקן לעולה או אם קרב ועולה וכנגדו נתפרש זה לחטאת כרי ים
 כאן גזל אה' מפרש ואין אלו יודעים פירושו לסיכך כל הקן פקולה להקרבה
 וכן הטיה אין לה כלום אם שמי גזולות פרוח ממנה אחד לכל משלה כמנה
 גלומר לשלישית ואחד לכל מסה הימנה כלומר לראשונה ואפ"ם שאותו שפרח
 לכל מסה הימנה לא הוקרב נור"י פורח לכל מסה (איו) [אטו] פורח לכל מעלה
 ועשו כאן את שאינו קרב כקרב כשם שזה מפרש כנגדו קר זה מפרש כנגדו ואילו
 קרבו שניהם חטאת נתפרשו שניהם הנשארים לעולה או אילו קרבו לעולה נתפרשו אלו
 לחטאת כי המחצה מכל מה שהיה לא הוקרב משם אחד ונתפרש המחצה האה' כנגדו
 ולפי שאין אלו יודעים שפי' אם לחטאת אם לעולה לפיכך פבולין להקרבה הם ושירובין
 כרי גם הטיה אין לה כלום. השלישית היא לה אהה שאפ"ם שהוקרבו שני גזולות
 שפרחו הימנה אחת לשלמטה ואחת לשלמטה עדיין לא נתפרש מה שנתפרש לה עד
 שהקריב (עד) [קן] אחת הטיה חטאת וחליה עולה ומכאן ואילך נתפרשו שני גזולות
 הנשארים לה מעיקר הקין אם הפורחים הימנה נעשו חטאת נתפרשו אלו לעולה ואם
 הפורחים נעשו עולה נתפרשו אלו לחטאת כרי הם מפורחים ואין אלו יודעים פי' לפי
 אינה יכולה למשוך מהן עוד ולהקריב כרי שהקריב זה בהולכה קן א' והפסידה שתי
 קיין וכן אלו אומרים בכל אחת ואחת מהן שהמזבחות ששני גזולות הפורחים ממנה
 א' לכל מעלה ואחת לכל מסה הפסידו לה שני קיין אצל השביעית שלא פורחים ממנה
 אלא גזל א' לכל מסה הימנה שהיא ששית לפיכך לא הפסידה אלא קן אחת והיא
 מקרבה שש קיין ומכאן ואילך אינה יכולה להקריב) שמה הפורה נעשה חטאת ונתפרש
 בן זוגו לעולה או שמה נעשה עולה ונתפרש זה לחטאת כל זה הטיה הולך על
 שאמרנו למעלה שאין הפורחים מן הקיין מפרשין מה שנגזל אלא א"כ לא נשתיר
 מעיקר הקיין אלא מה שנגזל [רגזה"ה] קיין ואילו שיקר לומר נספלו אלא מה שנגזל
 שהרי לא ח' מידי אצל אב ים יורח ממנו שנגזל נכסל גם כיוצא בן רחלה לע"ד
 לפום רהיטא וגמגום] ואם נשתיר יורח ממנו שנגזל (אין מפרשין מעיקר
 שקיין עד כדי שלא יבאר אלא מה שנגזל) ומשם ואילך הפורחים מפרשים מה שנגזל
 ונפסלו שנגזל הן ושירובין ואילו יכול למשוך מהן עוד ולהקריב ומה שהקריב כבר
 מעיקר הקיין כשזוהו באלה הקריב חליו חטאת וחליו עולה זה הוא הכלל לפי
 מה:תנו והוא מתבאר ממה שפי' למעלה: בהקרא (פרח) וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד
 בחזרתו. פי' פריחה וחזרה שניה וכופו שנים פורחים לכל אחת ואחת מן האמלעות
 כרי ד' פורחים לכל אחת ואחת ולעומדות על הגזולין נכספו א' אחד כרי שנים
 פורחים לאחת מן השתיים העומדות על הגזולין והיא השביעית ולשניה מן העומדות על
 הגזולין והיא הג' ים לה ג' פורחים בין פריחה לראשונה וי' לפיכך הפסידה עכשיו
 הכל כי פריחה וחזרה שניה זו אנו מפרשין אחת מן הג' עד ה' ומן השביעית עד
 הג' להוסיף לכן הפסד שני על הפסדן הראשון אצל הראשונה והשניה כבר הפסידו
 הכל מפרחה וחזרה ראשונה ואין יכולת עוד להפסיד כלום לפי' אין לכן זכר בכאן
 ואם בלתי לפרש פריחה וחזרה שניה זו ענין פריחה וחזרה ראשונה שהיא מן הראשונה
 ועד השביעית כרי טפח עלינו ספק גדול שמה כל הראשונה כרחה לשביעית או לשנית
 או לכל אחת ואחת ובין שהקריב גזל אחד להפאת הנפרש השני לעולה ואינו יכול
 עוד להקריב עולה לפי שזה השני מעורב בכך ואינו מכירו נמצא שאין לנדוש שבהן
 אלא חטאת אחת ועולה א' ובתחבטה עלינו כל משהו: הא אין עלינו לפרסה כלשון
 האחרון אלא כלשון הראשון והוא שחזר ופרח בן הג' לה' ג' וזו נמצאו הג'
 וה' עומדות על הגזולין שאין למסח מזו ואין למעלה מזו וטפח להם פורח א' לכל א'
 וא' מהן לפיכך הן מפסידות קן אחד לכל אחת ואחת מהן שבהם בן זיין מן
 ההפסד הראשון כי כל הפורה פוסל קן אחד כמו שאמרנו למעלה והאמלעות
 כל אחת מפסדת ב' קים בהפסד שני הוון מן ההפסד הראשון כרי שהפסידו
 כל אחת ואחת ד' קיין משני ד' פורחים שיש לכל אחת [ואחת] מהן בין
 פריחה לראשונה לשניה והן מפרשין מה שנגזל ומפסידין ד' קיין לכל אחת
 כמו שנתפרשה ראשונה הפסידו לכל אחת שנים פורחים שתי קים והשביעית
 שאין לה שתי פריחות אלא שנים פריחה לא הפסידה שתי פריחות אלא שתי קיין
 נמצאו הג' והד' אין להם כלום החמישית ים לה אהה הששית ים לה אהה ה' ים לה
 חמש ומדרך הפירוש שפירשתי למעלה יהבדר גם זה ואין [אטו] ריכיון להאריך עוד:
 מהני' חזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזרתו פי' זו פריחה וחזרה שלישית ואנו
 מפרשין אותה מן החמישית עד ה' להפסיד אותן הפסד שלישי ואנו גורעים השלישית
 והרביעית שכבר הפסידו הכל מפרחה וחזרה שניה ונכספו בפריחה וחזרה השלישית
 שנים פורחים לכל אחת ואחת על דרך שפירשנו למעלה והם ששה פורחים בין ג'
 כפריחות ומפסידות שש קיין לפיכך אין להם כלום הוון מן ה' והו' גזין הוא שלא
 הפסיד עכשיו [כלום] בפריחה וחזרה שלישית שהרי אין למעלה הימנה ג' ששלמטה
 הימנה אינו קרב שהרי אין להם כלום ואפ"ם שלמטה עשו את שאינו קרב כקרב
 נזירה היא שגזרו פורח לשלמטה הימנה אלו פורח לשלמטה הימנה כשם שזה
 מפרש כנגדו קר זה מפרש כנגדו אצל כאן בשביעית אין לגזור עכשיו כלום שהרי
 למטה הימנה אין קרב ולמעלה הימנה אין כלום (ואין מי שפי' לה בשביעית הבהן)
 לפיכך נדון היה שלא הפסיד עכשיו כלום אלא הוסיפו עליה נזירה הדסה וזכרו
 פריחה וחזרה שלישית אלו ראשונה ושניה דלוי אמרת לא הפסיד שלישית כלום אפי'
 למיגר

לשניה נשאר בשניה ואחד מן השנים פרח לשלישית וכן טיף פוסל אחד בהליכתו וא'
 בחזרתו הראשונה והשניה אין להם כלום השלישית ים לה אחת ה' ים לה שתיים
 החמישית ים לה ג' הששית ים לה ד' השביעית ים לה (ה') כל זה הולך על
 הדרך שפי' למעלה שבפריחתו וחזרתו פוסל כאן שנים כאן ושנים כאן ספק נכרי
 שמה אחד מן החטאות הוא או שמה אחד מן העולות וכאמר שהפורה כשאר שם
 ואחר חזר חתמו הלך האמלעות שבהן ים בהן ספק שתי נכרית שהרי השניה
 נכנס לה בהליכה א' מן הראשונה וחזרה אחד מן השלישית ואחר אותן שתיים
 שנגזלו לה נשאר לה ושתיים משלה יאלו לראשונה ולג' וכן בכל האמלעות וכל ספק
 שתי נכריות פוסלות ד' שתי חטאות ושתי עולות [שלא עלו לבעליהן] כרי הראשונה והשניה
 אין להן כלום והשביעית לא (נכסלו) [נכסלו] אלא נכרי [אחד] ואחד ים ממנה וי' נכרי
 א' הוא אינו פוסל אלא שנים הרי הו' לא הפסידה אלא קן א' פרח וחזר פסח שניה
 מן הראשונה לשניה ומן השניה לשלישית וכן כולן וחזר פוסל א' בהליכתו וא' בחזרתו
 השלישית והד' אין להם כלום החמישית ים לה אחת הששית ים לה שתיים השביעית
 ים לה חמש פרח וחזר פסח שלישית חזר ופוסל א' בהליכתו ואחד בחזרתו החמישית
 והששית אין להם כלום הו' ים לה ד' ים אומרים הו' לא הפסידה כלום פי' [החמישית
 והששית אין להם כלום] כמו שאמרנו שבפריחה וחזרה ראשונה הפסידה שתי קיין משום
 ספק שתי פרידות נכריות כך בכל פריחה וחזרה [הששית] [הששית] שתי קיין משום ספק
 שתי פרידות נכריות הרי לג' פריחות וחזרות שיש בהן ספק שש פרידות [נכריות] [הפסידו]
 [הפסידה הששית] שש קיין שש חטאות ושש עולות ומה שאמרנו השלישית ים לה אחת הד'
 שהים (ה' שלש) [כז'] ים בו שנים פטים א' נמחק ואחד נשארו נמחק שמה לא נמחק הכין
 והקריבן לשלישית עלתה א' ולרביעית שתיים וה' ג' וזו אצל נמחק נאמר לו אם בא
 להקריב של שלישית חטאת יקריב לה הכל ולא עלתה לה אלא קן אחד ואם בא להקריב
 של ד' חטאת יקריב לה הכל ולא עלתה לה אלא שתיים וכן לכל א' מהן שיבא להקריב
 קרבנותיה חטאת [נאמר לו שיקריב לה הכל ולא חטאת לה אלא כפי מה שאמרנו
 בהשגחה וזו כשיבא להקריב קרבנותיה חטאת] אצל אחר שהקריב לחטאת חטאת אס בא
 להקריב לשניה ובא לימחק נאמר לו לא תקריב אלא כפי מה שראוי לה. זה ג' דביאך
 יכול להקריב אס' אחד דאם ראשון מקריבו [עולה] [למעלה] נאמר שמה בן זוגו של זה
 קרבה לחזרתו [לעולה] [למעלה] וממילא נקבע זה לחטאת ועכשיו נפרש שמה הקריב לשלישית
 ולחמישית ובא להקריב לרביעית נאמר לו לא תקריב לה אלא [רגזה"ה] ראיתי מקשה
 וז' וחמישית דלפילו פריחה אחת לא תוכל להקריב דאם מקריבו למעלה נאמר שמה
 בן זוגו של זה קרב למעלה בכלל אותן שהקריבו השלישית והחמישית והוא מקן של
 בעלת קן אחד ואין בו אלא עולה אחת ולא שתיים. ע"כ. נראה עיקר כ"ל דמוק' אין בלא
 נמחק דנמחק אי הפסד לאוקמא כדלקמן בלא' ובשלמא אם היינו מפרשים שבפריחה
 שניה לא פרח כלום מן הראשונה ולא מן השניה אלא מן השלישית לרביעית וכו' הוה
 יתחל שכבר בן זוגו ששאר במקומה ודאי לא נקרב אמנם כרב ז"ל פירש בפריחה
 וחזרה שניה שפרח מן הראשונה ע"כ קשה לי להבין דבריו אלה וריכיון לי עיון. ע"כ.]
 שתי קיין ואותן לא עלה לה מפי ספק שתי נכריות שמה הן החטאות או שמה הן
 העולות והשתי קיין חזרות לא יקריב כלל שקיין שבלתי לה שתי פרידות א' אצל הג'
 ואחד אצל החמישית ובמה נשאר להם והקריבו והיא אינה יודעת מה הקריבו
 עכשיו כשהבא להקריב אלו שתי קיין שפרחו שלה ויש בהן שתי פרידות משלה וספק
 שתי נכריות מה העשה מהן אם הבא לעשותן חטאות נאמר ושמה אותן שלה שבלתי
 להם נעשו חטאות ואלו השתיים שלה ששם [בכאן ששם] צנות וזין אותן רחיות עוד
 אלא עלתה ואם בא לעשותן עולות נמי נאמר אייפא שאותן שלה שבלתי אצל שלישית
 והחמישית נעשו עולות ואלו השתיים ששם צנות וזין אותן רחיות עוד לעולה אלא
 להטאות הלכך לא יקריב אותן כלל כרי שהרביעית הפסידה הכל בהקריבה עולות אצל
 החמישית ואם הקריבה הג' לנדח חטאת הד' תקריב ג' חטאות וז' עולות ולא יעלו
 לה ילל קן אחת בלבד והקן כד' לא תקריבו כלל מהני שהפסידה שלה שבלתי אצל
 השלישית והקריבו והיא אינה יודעת מה (היא) ואם לא נמחק והקריב בכל עולה לה
 שתי קיין וה' שמה נתפררה בכך אחת מן הפחות בחטאת לא יקריב כלל וימותו
 כולן ואם עבר והקריב בכל עלו לה כדאמרין לקמן פ"ג חטאת לזו ועולה לזו עשה
 כולן למעלה מהלכה כבר ומחלה פסול וברי חטאת ועולה שנתפררה בחטאת ימותו ואם
 לא נמחק והקריב מהלכה כבר דקסבר בלי הגא בעלי חיים איין נדחין והכי מוקי
 לה בזבחים פ' כל הזבחים שנתפררו ויש אומרים השביעית לא הפסידה כלום דודאי
 ששית לריבה לכושי שש קיין ואין לה הפסד אם שביעית ההא נפררת עמה בהנח
 פי' לא הפסידה כלום בפריחה וחזרה שלישית מפני שיכולה להשתתף עם הששית
 (ולהתנות) ויכולה לנפטר אף עומה בג' פרידות מן הג' קיין עלו לה [בפריחה
 וחזרה שלישית] והששית חניא שש שהרי הפסידה הכל כרי י"ב פרידות ויעשה מהן
 שש חטאות ושש עולות ויתנו זביחה זביחה לראשונה השביעית אם אין ג' חטאות שששית
 שלך היו הרי אף את לריבה אלא ג' חטאות ואלו ג' חטאות ואלו ג' חטאות ואלו ג' חטאות
 חזרות ושש עולות יהיו שלך ואם הג' עולות שששית שלך היו הרי אף את לריבה
 אלא ג' עולות וכו' אלו יהיו שלי והבאר יהיו בכל שלך ואל"ת שמה אותן הנכריות שנתפררו
 בשביעית לא היו משל ששית אלא מכל חמישית וא"כ יבאך יכולה להתנות עמה א"כ
 הרי הששית אינה לריבה כלום שבין שלא יאלו משל ששית לשביעית אלא משל חמישית
 הרי שלא ים בששית משל שביעית: כלום אלא [כלום] עברו החמישית שמה כש' בששית
 כלל

כלום אי"כ אייתרו לנו של ששית ומלוא אייתרו [הגה"ה עיין לקמן ב"ב] ש"מ שברו
 לחמישית וא"כ אינה זריכה כלום שכרי אין בה ספק נכריה ואינה זריכה ככרה כלל
 כ"כ שיכולה ליתן חלקה לשביעית אלא ודאי אי מספקין לנו הכי מספקין נכו כדלמחר
 לעיל ש"מ אינה זריכה ע"כ תנאי אלא א"כ ג' חסאות ושם עלות או ג' עלות ושם
 חסאות וכו' יעלו לה ג' אחרות נמצא שכו' לא הפסידה בפריחה וזוהי שביעית אבל
 ששית ודאי הפסידה בפריחה וזוהי שמה לא יהיה זריכה אלא ח' פרידן ועכשיו
 היא זריכה (ט) [י"ב פרידן] ולא שני בתנאי עם החמישית ויש לנו לפרש הכעס של ים
 אומרים למה לא אמרה בפריחה וזוהי שמה שהשביעית לא הפסידה כלום ע"כ שיתוף
 והנאי וי"ל כנו שאמרנו למעלה שהמתין עד סוף כל ההפסד והא"כ אמר התקנה.
 ועי"ל פעם אחר לפי שכל זמן שיש לששית כלום הרי היא עומדת כנגד השביעית
 וימנעת פריחה מלהקריב תחלה לפי שכשתקריב היא תחלה הפסידה ממנה הרבה והוא
 כאשר פירשנו למעלה להנ"ל [קמ"א] שם י"ג לששית שתי קנין זכאי' י"ג לה חמש השביעית
 [הקריבה השבע שלה ועלו לה חמש הרי] בשביל ספק שתי פרידן שהקריבה משל
 ששית הששית אינה יכולה להקריב כי אם ד' קנין ואיחם לא עלו לה כלום משום ספק
 ד' פרידן נכריות שיש בהן שמה התפלות הם או העולות הנ"ל אינה יכולה להקריב
 תחלה (אלא ע"כ פ"ים ואם יוכל הנורא לששית להקריב תחלה נמצאת הו' הפסדה
 שתי קנין שלא הקריב אותן כלל משום ספק שתי פרידן שלה שקריב בתוך של ששית
 כמו שהבטנו למעלה והואן חמש שהקריב לא עלו לה אלא ג' מפני ספק שתי הנכריות
 שבה (פרידן) לא וכל לומר נכריות וזוהי שמה לא הפסידה שכרי אלא הפסד שהפסידה
 הרב: אם הקריבה הששית תחלה הואיל ויש זריכה שתי קנין שאינה יכולה להקריב
 כלל ולאחורן שתי קנין לא יועיל לה שיתוף כי היאך חוכל להזנות על מה שלא הקריבה
 והלא אינה יכולה לומר אם הרשעונים שלך הלו עלי שכרי הרשעונים לא קרבו כלל אבל
 בפריחה וזוהי ששית הואיל ואין לששית כלום ודאי השביעית תקריב בלא מהלוקת
 והא"כ תביא ג' פרידן עם הששית ותתנה וננון זה טופין על מדה שדום שיתוהו
 להקריב תחלה שמה חסדיה והקריב הרי לא עלו לה כלום מפני ספק שם
 פרידן נכריות שבה והפסידה א"כ השביעית מלהקריב שלשה קנין מפני ספק ג' פרידן
 של שביעית שקרבה בתוך שלה והפסידה את החמישית כמו כן שלשה קנין שאין ראוי
 להקריבין כלל ועכשיו מה יועילו לה הקדמת קרבותיה שכרי אינה יכולה להסתפק
 ולהתנות שאין לה עם מי תתנה לא עם החמישית ולא עם שביעית שכרי ים לכן שם
 קנים שלא הקריבו כלל [הגה"ה פי' שם קנים להמישית ושם לשביעית כמו שדקדק
 בלשון י"ל] והוא אותן שלה בהלכו אלן בנותן שלא הקריבו הם הלק ע"כ ודאי
 זריכה היא לרביא שם הקנין כהחלה וזוהי עמתי של ים אומרים וברוך חכם הרוים
 ואם פרח מן המזות לכולן הרי כולן ימותו פי' שאינו ראוי להקריב אפי' אחד מהן
 כלומר אלו שאמרנו ים טיריים לפסלותן האי כדמייה והוא כדמייה [הוא בשל פרח
 לבין המזות אבל אם פרח לבין המזות ימותו כולן] והוא ככהן הכל לימנך אבל אם
 לא נמנך והקריב הכל הכשרות כולם [עולות לה] כמו שפי' למעלה. וכל זה הפירק
 והראשון נעמיד אותן בפ"ד ככהן הכל לימנך ואפשר שיהיו כולן בלא לימנך הן מזה
 שאמרנו למעלה שהגזול שטרם פוסל א' בהליכה שזה אינו [אלא] שהקריב או כולן
 והוא יעלה לבינו אומרים לו שלא יקריב את החמישית כלל שאינו ראוי לא להסתא
 גא ועולה שמה השתי חסאות שהקריב וזה החמישי ואחד מן העולות הן שלה ואם
 בא להקריבה חסאת הרי אינה ראויה להסתא ואם בא להקריבה עולה נאמר שמה השתי
 עולות ואחת מן החסאות שהקריב וזה החמישי הן שלה והרי זה אינו ראוי לעולה הרי
 החמישי לא יקריבו כלל וכן א' מן השתי קנין עמתי שהקריב לא עלתה לה מפני ספק
 הגזול (הנכרי) שבהן הוא מספקת בהסאות ובעולות נמצא שהגזול שטרם בהליכתו
 פוסל שתיים עמו נזקוק שיהיה א"כ שהשאר המשה פוסל אחד בהליכתו אינו אלא
 בשלל נמנך והקריב את ימנעם אבל כיון שכל שני הפסקים הם מדברים בלא לימנך
 חוץ מזה לא היה יכול לחלק ונס וזו המעמד עממה משכחת לה לענין הקרבה הקנין
 שגזל ראוי ליקרב חוץ מן החמישי אבל לענין איסורי ידי חובתן לא וכיון דלענין
 הקרבת הקנין משכחת לה בלא לימנך לא היה לו לחלק והעמיד אותן ככהן הממלך:
 והגה"ה א"כ ים לומר שלא דבר על וזו המעמד ולא חלק בה כלל חדע לך שלא תמצא:

למימר הכי בראשונה ושמה לפי' נזרו שחפסיד עוד קן אחת בפריחה וזוהי ג'
 כסם שבראשונה [ובששית] הפסידה בכל אחת קן אחת נמצא: חפסדה עכשיו ג' קנין חו
 היא ששיתו השביעית ים לה ארבע ויש אומרים השביעית לא הפסידה כלום פירוש
 קסברי ים אומרים פורח לשלמסם אפס לשלמלה נזריין [אלא] פריחה שלשית אפס
 ראשונה וששית לא נזריין וזו אחת יכול לומר דים אומרים לית לנו נזירה כלל שאם
 כן אף החמישית לא הפסידה הכל ועוד דברי לא פליגי ים אומרים שכלו בני
 דלעיל הנ"ל אית לן למימר דים אומרים פורח לשלמסם אפס פורח לשלמלה נזרי
 [אלא] פריחה שלשית אפס ראשונה וששית לא נזרי וזוהי עמתי כפיחית דבסם וכמן.
 ואם פרח מן המזות לכולן הרי כולן ימותו: פשוט היא ואידי דלחחיל בשפסד נמר
 כולה בהפסד: ד קן כסותו וכן מפורשת פריחה מן הסתומים למפורשת. פי' והעשרנה
 הסתומים ולא הוכרם בתוך המפורשים. [ואלו היו המפורשים] ידועים היה מתברר
 הפסדם שמתוך ויטו מחזירין ארוזו למקומו ומזוך שהסתום לית מתברר גם המפורשים
 אינן ידועין והוא לאו עולם והסתא שנתערבו וימותו וימות גם הסתום עמתי ויקח וזו
 לפני חזר או שפרח מן המפורשות לראשון לסתומים ואין המפורש ידוע אם חסאת
 ואם עולה היה הרי כולן ימותו: ד חסאות מבלן ועולה מבלן וסתומים בלמנע פרח
 מן האמצע לנדרין אחד איך ואחד איך לא הפסיד כלום אלא יאמר זה שכלן אלא
 חסאת חסאת זה שכלן אלא עולה עולה חזר לראשון [האמצעים ימותו]. פי' אחד
 מבלן ואחד מבלן ואיך נכריין הוו להו חסאת ועולה שנתערבו וימותו והאמצעים
 והלדרין עומדין במקומן אלו יקריבו חסאות ואלו יקריבו עולות חזר עוד ופרח אחד
 איך ואחד איך ר"ל בפוחם מהמזות לכולן או שפרח מן האמצע לנדרין כשהאמצעים
 גם הם מפורשים להסתא ולעולה ופרחו לנדרין אחד איך ואחד איך הרי כולן
 ימותו שאני אומר חסאת חסאת פריחה לזר עולה ועולה פריחה לזר חסאת וכו' חסאת
 ועולה שנתערבו וימותו וקמ"ל דלא מדמי' ליה לשתי מדורות ולפניהם שתי קדרות או
 שתי קופות ולפניהם שני שאין אומר תרומה להן תרומה נפלה והולין לנחך
 הולין נפלו וכן שני נזורים אחד של [חסות ואחד של] מזה עמי וזהו אחד דקוק
 ואחד שאינו דקוק דככולו תלין לקולא כמו שפירשם לכל אחד עמתי במקומו והכא
 תלין לחומרא דהוים ליה ספקא דאורייתא ובקדשים דחמירי ודי לנו פעם זה
 למשניהם לפרש מאי קמ"ל ואין לנו זריכהם לפעמים שפי' כו החכם: פתגמי' אין
 מביאין תורים כנגד בני יונה וכו' בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון. מסתברא לי
 אע"פ דמסקינן לה פלוגתייהו מקראי בספרא עיקר פלוגתייהו בשבטא קא מפלגי
 דהרייהו אית לכו הולכין אחר הראשון מיהו רבנן הולכין אחר ראשון [שבדין] וכן הדק
 חסאת קודמת לעולה בכל מקום כדתייהו והקריב את אשר לחסאת ראשונה מזה תלמוד
 [ומר] וכו' עד זה בנה אב שיהו כל הגאות קודמות לעולות כבאות עמתי וכן שפי'
 אומר הולכין אחר הראשון שנמנעה וכין שהקדים בשמייתו עולה לחסאת יכיל יביא
 הפחת ממין עולה וקרא [פי' אחת ללמי שאין מין אחד כנגד מין אחר מר דרים ליה
 כשעמיים] וומר דריש ליה כעמתייהו ומדקיימי האשה שהיא לא קריה שהפריחה
 דקדתי גבי תלורע עמי ים לנו לומר דעז כחן לא פליגי אלא לאמר הקרבה אבל
 לאמר בפריחה אית הכל [מודים] [מוטב] שתכפול עולה שהיא באה דבנה וממלי שיהי
 קרבות בהחלה ולא תכפול בהסתא ששניה אלא חובה וממלי שיהי מזה ואינה
 קרבה: פתגמי' האשה שהביאה חסאתה ומתה וכו' משתפרא דכולה מסכת מתניא לה
 בשנים ולא באששים מפני שפעות קנין דומה לפעוה פתחי נדה והלכות קנין ודהה הן
 הן גופי תורה ואידי דפעוה פתחי נדה מתניא לה באשה הנא נמי קנין באשה
 שהפעוה מזויה ועוד דבאששים לא מתכחי ליה חיובי קנין אלא על התפא [א] או
 בננע שפירא ליה להמירא באשה בלשון כבוד ושכח שכן יולדות וזוהי דוינה נמי שבה
 הוא לה כדקתי ר' חייא כסם שהשאר יפה לשיעך סק דמיים יפה לאשה ותנא משום
 ר' מאיר כל אשה שדמייה מרובין בנייה מרובין: סליק פרקא

[א] וגם דמשכחת לה בנז מ"מ זיכה הוא גנאי לאיש שלא בא רק ש"י תלי ופי'
 דבמכ"ס כפי' המשניות למסכת זבים פ"א מ"ב.

חסאת שנתערבה עולה ועולה בחסאת אפי' אחד זריכוהו וימותו כולן חנא חדא פסלות
 כל תערובת שאינו פוסל אלא כנגד תערובתו מיסו זה לפי הפסלות שלו זה לפי הפסלות של
 אומרים השביעית לא הפסידה כלום פי' לא הפסידה בפריחה וזוהי ששית עמתי ששית
 חסאות ושם עלות וימתו ותאמר השביעית אם אותן שלש חסאות נכריות ששית שלך היו הרי אי
 חת זריכה אלא ג' עלות וששית שלך היו הרי אי חת זריכה אלא ג' עלות וששית שלך
 עולה ששית היו שלך הרי אי חת זריכה אלא שלש חסאות והג' עלות אלו יהיו עלי וכל
 השאר שלך. ואם השלש בלא משל חמישית עברו לשביעית וא"כ היאך יכולה להסתות עמה ויש לומר דמכל
 מקום יכולה להסתות עמה שיהי אין בששית אלא ספק ג' נכריות של שלשה חסאות
 שמה שנתערבו בחסותן משל שביעית ששית ויאלו משל ששית ג' אחרות לחמישית וכיון
 שאין בלא לימנך אלא ג' חסאות וזוהי ששית ג' חסאות וג' עלות והרי היא יכולה לתת
 ג' חסאות וז' עלות מאלו העולות לששית ואין כן מיהוה חסאת השביעית לא הפסידה
 כלום כדפרישתי. [הגה"ה פי' לא הפסידה אלא ג' חסאות וזוהי ששית ג' חסאות וג' עלות
 והרי היא יכולה לתת יותר והששית הפסידה פרידה א' בפריחה וזוהי ששית יותר על השתי
 פרידות שהיתה מפסדת בפריחה וזוהי שמה מלבד ההפסד שכנגד הנכריות שפרחו והזרו לה].
 אבל הששית ודאי הפסידה פרידה אחת בפריחה וזוהי ששית שלא הפסידה השביעית כלום
 והששית הפסידה שתי פרידן והשביעית שתיים והכל יעלה לששית בהפסדה אבל המתין
 עד סוף כל ההפסד והא"כ אמר חקנתן כמו שפי' למעלה. ים
 דקדק ולומר שכולן נמי כמו כן יכולה להפסד בקנין שפיקותן כמו שיתבררו כולן וזו
 שחייבת להביא קן תביא פרידה א' וזו שחייבת שתי קנין תביא שתי פרידן וכן כולן
 יועלו לכולן י"ב קנין חזי ספקי ססם כ"ד קנין [הגה"ה פי' שכל ההפסד שפריחה וזוהי
 ששית הוי כ"ד קנין: שהרי כולן אין להם כלום חוץ מן הו' שיש לה
 ר' והתנה כל אחת ואחת ותאמר אם יאלתי מידי חסאות תחלה יהיה חלק חסאתי
 שנאלו להכריות הנזירות להו' א"כ שלא יאלו כולן ידי חובתו בך כי בחסאת גודלי יאל

ידי כ"ד פיריין י"ב חסאות ו"ב. עולות ויתנו הכריכות לחסאות תלם בחסאות והכריכה לעולות תלם בעולות אלא שאין התקנה ואת כריכה שתהיה זו את קמה עד שיביאו כולן את קיפין ומהם פעמים שידומן לחסות או יודמן לבעד וממלאו משהות את קיפין לפיכך לא פחה להן בתקנה זו חולתי התקנה זו לא תוכל אחת מן לנאת ידי חובתה בקיי ספיקה עם שיתוף חביתה עד שיביאו בין שתייהן שיעור כל חובות המרובה וחתן המרובה משלה למועפת ואלו חסות המועפת עם המרובה שאלם לא יביאו כשיעור כל המרובה לא תוכל להתנות ולתה משלה למועפת כי איך חתן קרביטה לחביתה כל זמן שהיא רכיכה להן אפשר דח"ק ס"ל שאלם תבא השביעית ליערך כאן בתקנתה לא נפחה לה בתקנת שיתוף ותנאי מפני שזו הפסדה מוטע וזו הפסדה מרובה ומהם חסות זו את קמה. א"כ כיון דלאו משחיתין כולן משתכרות ועכשוו שמהפחות השבית השביעית השבית מפסדת ג' פיריין ויותר שהרי רכיכה תשע הלך ים לחום אם נפחה לטעם בתקנת שיתוף שמה ימתי כולן זו את זו וממלאו חסות את קיפין וים אומרים לא חיים לך וכוונתה היא לבעד מה עשן כל ים אומרים לפי עינת דעתו. וכל זה הפרק מתחלתו ועד כאן בשלם נמלך הכהן והקריב לכולן שיאילו בדרך השבית במשחיתו אבל אם בא לנמלך נאמר לו שלא יקריב מטולן אלא קן אחד בלבד הפאת ועולה אבל אם בא להקריב יותר נאמר לו שלא יקריב לא חסות ולא עולה לא משל א' ולא משל שתיים כי אם על דרך השבית במשחיתו בפרק ראשון לזו א' ולזו שתיים ולזו ג' ולזו ד' וכו' המועט כבר והכא נמי כיון שיוכל לסיפק בכל א' וא' מפריהה רכובה וליך שיש כהן אחרו שלק של ראשונה כשפסד הכהן קן א' חסות ועולה היאך יוכל לעשות עד חסות שמה היא בת זונה של חסות ראשונה וכן בעלת קן א' ושתי חסאות בקן א' ליכא וכן כשיבא להקריב עולה. הלך לא משכחה לה אלא בלא נמלך. עור ים לומר כי אפי' קן אחד אין ראוי להקריב מן מפני שאינה ראיה לקריב בלב [הגה"ה ז"ע] והרי היא ממה ששינו במשחיתו פרה מנין המחות לנין הרי כולן ימותו וכבר כתבתי מזה [הגה"ה ז"ע] בחזרה מפורשת הישב: והפסקא ראשונה כמו כן שאמרנו שהגול הפירה פסול ופסול אחר כנגדו וכו' לא משכחה לזו אלא בלא נמלך והקריב למקום שלק השירה סתן חמש פיריין ג' חסות וז' עולות או אפכא ואלו לא פסל למקום שהלך אלא אחר כנגדו כמו שפירשט למעלה אבל אם יבא לנמלך נאמר לו שלא יקריב כי אם ב' קיפין שתי חסאות ושתי עולות וההמשי לא יקריבו כלל שמה. כן זונה הוא לחסות א' שהקריב ולא יעשט חסות כי שמה אומה העולה שהקריב כעד אומה חסות משל חביתה היתה וזו הפיריה היתה ראיה להקריב חסות לעולה ואם יבא לעשות עולה נאמר לו שמה בת זוג היא לעולה א' שהקריב חסות וזו אינה ראיה לעולה שמה שלא יוכל להקריב זו אם לא תרצה פיריין ולו תלם תלם ידי חובתה כי אם חתן אחד בלבד חסות ועולה אבל בקן הפירה לא יאחא שמה חסות היתה נכריה או העולה וממלא הגול הפירה פסול שנים זולתו במקום הליכאו. שמה שאלו השתי פסקות אינן אלא כשלא נמלך והקריב מכלן ואיך עד סוף הפרק טולו בנמלך ובנאמר בפרק שלישי בד"ל בנמלך אפיקא קמה קמי הלא חסות של חלק בפ"ג כי אם בחזון מיירות שדבר בפרק ראשון בחובה וחובה שנתערבו זו בזו או זו א' לזו וכו' אבל באלו המיירות שנסרק שני לא חלק בהם ש"מ גדלה נמלך אירי בה ומשנתנה כהן הוא סודרה. בפרק ראשון בדרה המטה כלל חובתה של זו שנתערבה בכל חובתה של זו שיהיה או מועפת מרובה ובפ"ב דברה המטה בגול א' מחובתה של זו שנתערבה בחובתה של זו כמה ופסל כהן ודברה כהן בלא נמלך מפני זו הפסקא שהגיה א' לזו וז' לזו וז' לזו וכו' עד ל' לזו כי בפריהה וחורה שלישית ריכה משהנה מן החובה כולה של זו שנתערבה בכל החובות של זו בלא נמלך אבל בנמלך אין דינה משהנה כמו שפירשתי כי היא אותה משהנה שמה שאמרנו למעלה א' לזו וז' לזו וכו' המועט כבר ולפיכך דברה כהן בלא נמלך שאין דין שיהיה שיתוף בה חדות גדול כשנעשה הפסדו כשלהן שביעית ואח"כ חזר לדבר לנמלך ואמר שאלם פרה א' מן המחות לכולן הרי כולן ימותו כולומר עד כאן דברנו באותן שיש שירים לפסולתן אבל חסות חביתה אחר ששכיל גול אחד לבדו שיתערב בכמה קיפין כולן ימותו וזה בודאי אינו אלא בנמלך שאלם לא נמלך והקריב הכל כולן עלו לה חזן מן המטה כדאמרינן לקמן פ"ג חסות לזו עולה לזו עשו כולן למעלה מהנה כשר ומחמה פסול והרי חסות ועולה שנתערבה ימותו כולם ואם לא נמלך והקריב הוי מחמה כשר ודאי קצנר הוא תנא בעלי חיים אינם נדחים והכי מוקם לה בנחמה פרק כל חובתה שנתערבו ובקונטרס א' פירשתי השחי פסקות העלויות בנמלך הישב. [הגה"ה גרסא שהיא נושא הרבונה דלעיל]

הוכררה לזיו חסות ואיזו עולה ואם פרה מן המפורשת ראשון כמו כן בפריהה תכלול ונתערב ולא הוכר לזיו מן פרה הלך ימותו: ד' חסות מכלן ועולה מכלן ובחזרה באמצע פרה מן האמצע לנדרין אחד איך וא' איך לא הפסידה כלום אלא נאמר זה שהלך אלא הפסד חסות וזה שהלך אלא עולה עולה פי' ויקרבו אלו לשם בעליהן שהם [ואלו לשם בעליהן סתם] ופסידה היא. חזר לאמצע האמצעים ימותו ואלו יקריבו חסות ואילו יקריבו עולות חזר או שפחה מן האמצע לנדרין הרי כולן ימותו פי' חזר לאמצע חזר הקן לאמצע אע"פ שלא נדע אם מלך אחד חזרו שניהם או משי לדדים שפחה לחומרם ונאמר שמה משני לדדים בלא והרי הן חסות ועולה שנתערבה ואפי"ם שראינו אחד שחזר מלך א' והאחד לא ראינו אם מארזו נד עמנו מתערב עמו או מלך אחד ואין אלו יודעין מספר העולות שפיקא לחומרם חזר או שפחה ממנו לנדרין פי' חזר לנדר אחד ואין אלו יודעים לאיזה נד או שחזר לשני לנדרין כולן ימותו ורש"י דחזר לאמצע אשמינן דלע"פ שבלו למקום אחד לאמצע לא נאמר ממקום שראינו שבה הראשון בלא שהי' דרשנו הראשון מאיזה נד בלא ולא ראינו השני מאיזה נד בלא (פי') ופיקא קמ"ל שאלם שיש גולות מרובות בלא אחד כאן שלא היינו יודעים מספרם לא נאמר שחזר לנדר אחד ואין אלו יודעים לאיזה נד ודאי לאותו נד המרובה חזרו אלא הספק בשניהם ורש"י נמי אשמינן אע"פ שרוב גולות נדר אחד וחזר הקן לאמצע ולא נדע מאיזה נד חזר או שמה משניהם לא נאמר כיון שיש רוב גולות בזה הנדר כל דפריש מרובה פריש ומשם בלא אחרו נד חסות וקריבו חסות ואם עולות יקריבו עולות ולנדי הערובת קדשים לא [אמרינן] אוליין נדר רובא דלייר א' ויהי משה קבוע והכי יאחא בנחמה פי' כל בנחמה שנתערבו: אין מביאין תורים כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין כולל האשה שהביאה חסותה תור ועולתה כן יונה תכסול וחביה עולתה תור. עולתה תור וחסותה כן יונה תכסול וחביה עולתה כן יונה כן עולת אומר הולכין אחד הראשון. פי' אין מביאין תורים כנגד בני יונה וכו' דכתיב שתי תורים או שני בני יונה אחד לעולה ואחד לחסות אלא לא תור וכן יונה אחד לעולה ואחד לחסות: האשה שהביאה חסותה תור כו' קצנר חסות היא שפיקר ורשינן בספר א' לעולה ואחד לחסות וכבר מכלן אמרו האשה שהביאה חסותה (כו') [תור] ועולתה כן יונה תכסול וחביה עולתה תור כלומר א' לחסות וכבר מנין חסותה תהא כל הכפרה בין שהיא ראשונה בין שהיא אחרונה: כן עולת אומר כו' (קצנר) הראשון הוא שפיקר בכל מקום כדאמרינן בנדרות כל הקודם לפסוק הוא קודם לנדרים וכו' שהקדים הכתוב ביולדת עולה לחסות לומר כך אפי' עולה אם היא קודמת היא קבשה לה בחזרה השמן להביא ממנו חסותה לך הקדימה הכתוב ולא להקריבה לך אלא הביאה עולתה תחילה תור ואח"כ חסותה כן יונה תכסול וחביה חסותה תור והיא הביאה דקמי הכא לא שהקריבה אלא אפי' אם הפישה לכוין שאפרישתה לאיקריב קמי ומחייבה עליה לאקריב וקבשה לה וכן נדי מזורע דליני תנאי דמר סבר אשם קבוע ליה בעשירות ומ"ם חסות קבשה ליה ומ"ם פריש קבשה ליה וקמי דכפרה לחדה קבשה ליה דתתן בעשית נשים מזורע עמי שהפריש קרבנו והעשירי הכל הולך אחר חסות דברי ר' שמעון ר' יהודה אומר הכל הולך אחר אשם ר' אליעזר כן יעקב אומר הכל הולך אחר פריש ודוקא בנדרים לקרן בעימה א"ל דלקריבו אע"פ דלפסול בהקריבו קבע ליה אבל א' אפרישה ונסתאב דן עולת עמי דבר שאינו ראוי להקריבה לא קבע ליה קבעו כנדרים פי' בנדרים אפי' חסות קבשה ונסתאב אש ראה יבא בדמיה שף ותתן נמי במס' נשים ומייחזק ליה במס' נדה שני מזורעין שנתערבו קרבנו זה בזה וקרב קרבנו של אחד מהם ומת אחד מהם זו שאלה וכו' ואמר להם יכתוב כל נכשו לאחד ויביא קרבן עמי אומא כי הפריש קרבנו ואינו ראוי להקריבו לא קבע ליה בעשירות והאי דקמי לה בנדרים ולא קמי במזורע וזו שהיא חסותה תור כו' רבותא קמ"ל דלע"פ דשולל קמה הלא ביולדת מש"כ בנדר מקומות אחרות תנא קמ"ל (שאל) ליתך אחר חסותה ועוד דעמיה דן עולת עמי מה"ל קרא נפקא כדפרישית: האשה שהביאה חסותה ומהה יביאו יורשין עולתה [עולתה] ומתה לא יביאו יורשים את חסותה פירוש שאלם שחטתה זו אינה (באה) לכפרה אלא להכיר אינה בלא לאחר מיחה ואין היורשין מפרישין אותה כלל שאין מפרישין חסותה [לאבדו] ואם הפרישה מחיים אין מקריבין אותה אבל בעולה פליגי רב ושמואל ור' יוחנן ורבי לקיש במס' קדושין דמר סבר שאלם הפרישה מחיים יביאו יורשין שכבר קדשה מחיים אבל לא הפרישה מחיים אינן חייבים להביאה אע"פ שירשו נכסיה מ"ם מנהו האשה בתורה לאו כשפר דמיה ואע"פ שהיתה חייבת בהם מחיים [ועכשוו שמה יורשין] נכסיה פטורין ומר סבר אע"פ שלא הפרישה מחיים [לא מחייבי יורש נכסיה] [יורשי נכסיה חייבין] להביאה לאחר מיתתה מפני חובתה שהיתה עליה מחיים דלמה האמורה בתורה כשפר דמיה וכו' דהוה מצי למתני בומר כגון זו או מזורע אלא משום דלוליה פרקין מתני ליה בנדרים כדפרישית ופרקין דלעיל נמי מתני לה בנדרים דקמי בין משם א' בין משני שמות [יבנה וילדה]:

סליקא קן סתומה ושמונה אשר היתה בארית חתונה. [נחית אורח שבילה לא ידעה אנוש נם מפני כל נעלמה. ורואיה בסו הוברי שחקים אשר רואים ואין יודעין מאומה. והולכיה בהולכין בעלטה קריונית בבין כובב ותמה. היארני אליה סבדרו העירני כנעור מתנומה.]

הקנינו עלי תרלי חוק יחודתי בחיל ברזל חומה.
 הבינו דברו החמורה במשנת קן תלויה על בלי מה.
 קראתיה דרשיתה למול כל ושמתיה כמו פרוו ארסה.
 תהלותי לאל יוצרי ורועי אשר נתן בקרבי און ועצמה.
 יחנני תשורתי וישרו. יחלק לי בתורה גם בתכמה.]

פרק ג א ברא בכהן ממך אצל בכהן שאינו ממך א' לוי ואחת לוי ששים לוי
 וחסים לוי שלם לוי ושלם לוי עשה כולן למעלה או כולן למטה מחנה כשר
 ומחנה פסול הניין למעלה ומטה את שלמעלה מחנה כשר ומחנה פסול את
 שלמטה מחנה כשר ומחנה פסול כשר פי' שאלו הפרקים הראשונים בכהן כבא לימלך
 וזמנא לוי אלו תקריב ואלו ימותו ואמרין בפרק ראשון בזהב שנתערבו זו בזו א'
 לוי וא' לוי דמחנה כשר להקריב אחת למעלה וא' למטה ומחנה פסול להקריב בכהן
 נמלך אצל בכהן (שאינו) [למלך] נמלך (ומלך) ונתערבו חובה זו בזו אחת לוי וא' לוי עשה
 כולן וכו' (אצל בכהן שאינו נמלך ועשה מדעתו) מחנה כשר ומחנה פסול וכל זה
 בקיין פתומות והן מתפרשות בעשיית הכהן וכולה פסוקה היא ששולות שנעשו למטה
 פסולות והסולות שנעשו למעלה פסולות וכו' הדרך אין דקין משתנה מן כבא למלך
 שבו מן אחרת למעלה (בזמן) כששתיהן שוח מחנה ראון ליקרב ומחנה אינן ראון
 ליקרב ואותו המחנה עלמו קריב לעשות הניין למעלה והניין למטה ואם שינה הפסול מן
 מיהו לענין פסול הכהנים מתחבתן יש ביניהם הפרש שאם יבא לימלך וזמנא לוי שיקריב
 מחנה הניין למעלה והניין למטה עדיין לא נספרה א' מן מכלום מפני שאין אט
 יודעים אותה המחלה אם על זו (כן) או על זו ושמה הן לאחת מהן ומן הספק שיהיה
 יחייבו כל כפרתן אלא א"כ יביאו לעשות ויחזו בניהם (ואז) יספרו במחנה אצל בלא
 נמלך ועשה כולן או למטה או למטה ואם לא הניין למעלה או הניין למטה בלא תנאי
 הם מני פסולות מהניין אם עשאן [כולן למטה נספרו כולן מן החטאות אם עשאן]
 למעלה נספרו כולן מן העולות ולתני הנספק אין שיהיו ותנאי מועיל ואם עשאן הניין
 למטה והניין למטה שיהיו ותנאי מועיל לכן ויספרו במחנה: **ב אר'** לוי ושחים לוי או
 ג' לוי או עשר לוי או מחנה לוי עשה כולן למעלה או כולן למטה מחנה כשר ומחנה פסול זו
 פסוקה היא שאין לך כל קן וקן שהומה שאין בה הפאה ועולה וההטח שהטאה למעלה
 והעולה ששטאה למטה שחיהן פסולות ואם עשה שחיהן למעלה העולה כשרה וההטח פסולה
 ואם עשה למטה הו' אישכא ואם על לימלך זמנא לוי שיקריב אלא שיעור חובה המועטת
 בכהן כדאמרינן לטיל בפרק ראשון: הניין למעלה והניין למטה המרובה כשר פי' שאם
 יש לוי קן א' ולוי שחים כרי הן שש פרידין ועשה מהן שלם למעלה ונ' למטה או
 אשכר שלם נעשית קן אחד הנייה למעלה והנייה למטה שלם נאמר שכל השלימות של
 אשה א' וכל החתומות של (אשה) א' שהרי יש לאחת שאין לה אלא ב' פרידין הלבך
 ע"כ קן של אשה א' נעשית הנייה למטה והנייה למעלה הרי אחרת שהוא כשר
 נאחרו שתי קינין שנעשו (קן) [א'] למעלה (וקן) [ב'] למטה (וקן) מחנה כשר ומחנה
 פסול נאמר זו הקן לאשה זו וזו (הקן היתה) לאשה זו והו' הפסידה עולתה [וזה מחנה]
 הרי שתי קינין כשרות כשיעור חובה המרובה והאחת פסולה וכן תוכל לומר אפי'
 בא' ומאה שנתערבו ועשאן הניין למעלה והניין למטה שלושם כל מה שזו יתירה על
 זו יהיה כשר שאותן ודאי של אשה א' הן והאחר הניו כשר והניו פסול הלבך שיעור
 המרובה המועטת שהיא כספק פסולות [ויביא בשיחוף] ויהנו ומה שאמרנו ששיעור
 המרובה כשר דוקא כגון שהביאנו בעירוב ואמרה אלו לחובתי אלא אם הפרישתה כן כל
 ובני עמיה ואמרה לוי לחובתי וזו לחובתי אפי' באשה א' אם כהעברו ועשאן הניין למעלה
 והניין למטה מחנה כשר ומחנה פסול שמה עשה כל הקן למעלה וכל הקן למטה וכל קן יש
 בה חמאה ועולה כמו שפירשנו בפרק ראשון: זה הכלל כל מקום שאהה יכול לחלק
 את הקינין ולא יהיו משל אשה א' בין למעלה בין למטה מחנה כשר ומחנה פסול וכל
 מקום שאי אהה יכול לחלק את הקינין עד שהיו משל אשה אחת בין למעלה בין למטה
 המרובה כשר. זה הכלל לא בא להוסיף אלא לפרש ולעשות סימן לדבר שכל מקום שהוכל
 לחלק את הקינין ביניהם הו' כשום שלם הנספק לומר: שיהיו שם משל אשה אחת
 למטה ולמעלה אלא שהוכל ליתן כל העלויים לאחת וכל החתומות לאחת ועשאן
 הניין למעלה והניין למטה והיינו בזמן ששתיהן שוח כה"ג מחנה כשר ומחנה פסול
 כאשר אמרנו אצל כל מקום שאין אהה יכול לחלק הקינין ביניהם כשום עד שתסתפק
 לומר שיש לאשה אחת למטה ולמעלה כגון שהיא יתירה על זו ועשאן הניין למעלה
 והניין למטה המרובה כשר והריני מוסיף על הכלל ועל הפרש כמה שאמר למעלה אם
 זו יתירה על זו עשה כולן למטה או למעלה מחנה כשר ומחנה פסול לא תימא דדוקא
 שעשה כולן למעלה או למטה אלא אפי' כשעשה רובן למעלה או למטה נמי משכחת לה
 והו' ענין ששאר זוגות למטה והמקום המועט הוא שיעור חובה של אשה המועטת
 או פחות משיעור המועטת אצל אם לא עשאן זוגות (וגו') למעלה ולמטה ועשה רוב
 למעלה או למטה א"כ שלם היתה קן א' כשרה יתרה על מחנה של הפסולות ומה שאמרנו
 כמו כן כשעשה הניין למטה והניין למעלה המרובה כשר לא תימא דוקא שעשאן הניין
 אלא אפי' רוב למעלה או למטה והמקום המועט לא עשה בה אלא פרידה א' וסותרת שיש לוי על זו או אינה אלא קן א' כמו כן שיעור המרובה כשר ואם חסיה היוותרת יותר
 מקן א' לא יהיה שיעור המרובה כשר אלא קן אחד כשרה היתה יתרה על מחנה פסולות ויש לפרש כי זה הכלל וכל מקום דרישא בא לרבות את הדרך שפי' למחנה כשר
 ומחנה פסול שא"כ עשה כולן למעלה או למטה אלא קרבן למעלה או למטה נמי משכחת לה
 וששים אינן שוח בקינין הי"ך אי קרבן בכהן כל מקום שאהה יכול לחלק את הקינין והלא לטון חלק בכל מקום (שאתה יכול לחלק את הקינין) אינו אלא לשון מרובה כדתיירא
 קנים

פרק ג א ברא בכהן ממך אצל בכהן שאינו ממך א' לוי ואחת לוי ששים לוי
 וחסים לוי שלם לוי ושלם לוי עשה כולן למעלה או כולן למטה מחנה כשר
 ומחנה פסול הניין למעלה ומטה את שלמעלה מחנה כשר ומחנה פסול את
 שלמטה מחנה כשר ומחנה פסול כשר פי' שאלו הפרקים הראשונים בכהן כבא לימלך
 וזמנא לוי אלו תקריב ואלו ימותו ואמרין בפרק ראשון בזהב שנתערבו זו בזו א'
 לוי וא' לוי דמחנה כשר להקריב אחת למעלה וא' למטה ומחנה פסול להקריב בכהן
 נמלך אצל בכהן (שאינו) [למלך] נמלך (ומלך) ונתערבו חובה זו בזו אחת לוי וא' לוי עשה
 כולן וכו' (אצל בכהן שאינו נמלך ועשה מדעתו) מחנה כשר ומחנה פסול וכל זה
 בקיין פתומות והן מתפרשות בעשיית הכהן וכולה פסוקה היא ששולות שנעשו למטה
 פסולות והסולות שנעשו למעלה פסולות וכו' הדרך אין דקין משתנה מן כבא למלך
 שבו מן אחרת למעלה (בזמן) כששתיהן שוח מחנה ראון ליקרב ומחנה אינן ראון
 ליקרב ואותו המחנה עלמו קריב לעשות הניין למעלה והניין למטה ואם שינה הפסול מן
 מיהו לענין פסול הכהנים מתחבתן יש ביניהם הפרש שאם יבא לימלך וזמנא לוי שיקריב
 מחנה הניין למעלה והניין למטה עדיין לא נספרה א' מן מכלום מפני שאין אט
 יודעים אותה המחלה אם על זו (כן) או על זו ושמה הן לאחת מהן ומן הספק שיהיה
 יחייבו כל כפרתן אלא א"כ יביאו לעשות ויחזו בניהם (ואז) יספרו במחנה אצל בלא
 נמלך ועשה כולן או למטה או למטה ואם לא הניין למעלה או הניין למטה בלא תנאי
 הם מני פסולות מהניין אם עשאן [כולן למטה נספרו כולן מן החטאות אם עשאן]
 למעלה נספרו כולן מן העולות ולתני הנספק אין שיהיו ותנאי מועיל ואם עשאן הניין
 למטה והניין למטה שיהיו ותנאי מועיל לכן ויספרו במחנה: **ב אר'** לוי ושחים לוי או
 ג' לוי או עשר לוי או מחנה לוי עשה כולן למעלה או כולן למטה מחנה כשר ומחנה פסול זו
 פסוקה היא שאין לך כל קן וקן שהומה שאין בה הפאה ועולה וההטח שהטאה למעלה
 והעולה ששטאה למטה שחיהן פסולות ואם עשה שחיהן למעלה העולה כשרה וההטח פסולה
 ואם עשה למטה הו' אישכא ואם על לימלך זמנא לוי שיקריב אלא שיעור חובה המועטת
 בכהן כדאמרינן לטיל בפרק ראשון: הניין למעלה והניין למטה המרובה כשר פי' שאם
 יש לוי קן א' ולוי שחים כרי הן שש פרידין ועשה מהן שלם למעלה ונ' למטה או
 אשכר שלם נעשית קן אחד הנייה למעלה והנייה למטה שלם נאמר שכל השלימות של
 אשה א' וכל החתומות של (אשה) א' שהרי יש לאחת שאין לה אלא ב' פרידין הלבך
 ע"כ קן של אשה א' נעשית הנייה למטה והנייה למעלה הרי אחרת שהוא כשר
 נאחרו שתי קינין שנעשו (קן) [א'] למעלה (וקן) [ב'] למטה (וקן) מחנה כשר ומחנה
 פסול נאמר זו הקן לאשה זו וזו (הקן היתה) לאשה זו והו' הפסידה עולתה [וזה מחנה]
 הרי שתי קינין כשרות כשיעור חובה המרובה והאחת פסולה וכן תוכל לומר אפי'
 בא' ומאה שנתערבו ועשאן הניין למעלה והניין למטה שלושם כל מה שזו יתירה על
 זו יהיה כשר שאותן ודאי של אשה א' הן והאחר הניו כשר והניו פסול הלבך שיעור
 המרובה המועטת שהיא כספק פסולות [ויביא בשיחוף] ויהנו ומה שאמרנו ששיעור
 המרובה כשר דוקא כגון שהביאנו בעירוב ואמרה אלו לחובתי אלא אם הפרישתה כן כל
 ובני עמיה ואמרה לוי לחובתי וזו לחובתי אפי' באשה א' אם כהעברו ועשאן הניין למעלה
 והניין למטה מחנה כשר ומחנה פסול שמה עשה כל הקן למעלה וכל הקן למטה וכל קן יש
 בה חמאה ועולה כמו שפירשנו בפרק ראשון: זה הכלל כל מקום שאהה יכול לחלק
 את הקינין ולא יהיו משל אשה א' בין למעלה בין למטה מחנה כשר ומחנה פסול וכל
 מקום שאי אהה יכול לחלק את הקינין עד שהיו משל אשה אחת בין למעלה בין למטה
 המרובה כשר. זה הכלל לא בא להוסיף אלא לפרש ולעשות סימן לדבר שכל מקום שהוכל
 לחלק את הקינין ביניהם הו' כשום שלם הנספק לומר: שיהיו שם משל אשה אחת
 למטה ולמעלה אלא שהוכל ליתן כל העלויים לאחת וכל החתומות לאחת ועשאן
 הניין למעלה והניין למטה והיינו בזמן ששתיהן שוח כה"ג מחנה כשר ומחנה פסול
 כאשר אמרנו אצל כל מקום שאין אהה יכול לחלק הקינין ביניהם כשום עד שתסתפק
 לומר שיש לאשה אחת למטה ולמעלה כגון שהיא יתירה על זו ועשאן הניין למעלה
 והניין למטה המרובה כשר והריני מוסיף על הכלל ועל הפרש כמה שאמר למעלה אם
 זו יתירה על זו עשה כולן למטה או למעלה מחנה כשר ומחנה פסול לא תימא דדוקא
 שעשה כולן למעלה או למטה אלא אפי' כשעשה רובן למעלה או למטה נמי משכחת לה
 והו' ענין ששאר זוגות למטה והמקום המועט הוא שיעור חובה של אשה המועטת
 או פחות משיעור המועטת אצל אם לא עשאן זוגות (וגו') למעלה ולמטה ועשה רוב
 למעלה או למטה א"כ שלם היתה קן א' כשרה יתרה על מחנה של הפסולות ומה שאמרנו
 כמו כן כשעשה הניין למטה והניין למעלה המרובה כשר לא תימא דוקא שעשאן הניין
 אלא אפי' רוב למעלה או למטה והמקום המועט לא עשה בה אלא פרידה א' וסותרת שיש לוי על זו או אינה אלא קן א' כמו כן שיעור המרובה כשר ואם חסיה היוותרת יותר
 מקן א' לא יהיה שיעור המרובה כשר אלא קן אחד כשרה היתה יתרה על מחנה פסולות ויש לפרש כי זה הכלל וכל מקום דרישא בא לרבות את הדרך שפי' למחנה כשר
 ומחנה פסול שא"כ עשה כולן למעלה או למטה אלא קרבן למעלה או למטה נמי משכחת לה
 וששים אינן שוח בקינין הי"ך אי קרבן בכהן כל מקום שאהה יכול לחלק את הקינין והלא לטון חלק בכל מקום (שאתה יכול לחלק את הקינין) אינו אלא לשון מרובה כדתיירא
 קנים

הוא חלק לפלוני כבוד ועל מחנה כבוד א"פ כן יש לתר' שכין ש"ל סקן חלוקת
 במקומותיהן שהקצין של זו נעשו למעלה והקצין של זו נעשו למטה ואין זה לרובין
 לומר שיש לאשה א' למעלה ולמטה הרי הן חלוקות במקומות לזו ח' המזכה ומלמעלה
 ולזו ח' המזכה מלמטה והיו מחנה כבוד ומחנה פסול מיהו עיקר זה הכלל הוא ע"ד
 הפרס האמור למעלה במשנה (ורדק) [וכן זה] הכלל וכל מקום שאמר אזו יבולין
 לרבות ממנו הדרך שפירשתי וכן דרך התלמוד לרבות מן הכלל דבר הדומה במקום לכל
 המפורש וכל מקום דכיסא נמי בא לרבות הענין שפירש למרובה כשר אפי' בשעשה רוב
 למעלה או למטה והוא כאשר פ"י שהמקום המועט לא עשה בה אלא פרידה אחת
 והיחזקה שיש לו על זו אינו אלא קן א' והוא פרס הדומה לכלל המפורש שאין אהה
 יכול לחלק את הקצין ביניהם לא בחשבון פרידון ולא במקומות מיהו עיקר זה הכלל
 וכל מקום שאמרנו במשנתנו אינו אלא על הדרך הפרס המפורש למעלה כשעשה הקצין
 למעלה והקצין למטה ומן הכלל נובל להבין ולהוכיח על הפרס המפורש וכל זה אינו גרדן
 לפרש זה הכלל לאיתווי מ"ו ומה שפי' כמו כן שאין עיקר זה הכלל בניו אלא על דרך
 הפרס המפורש למעלה ולזו הענינים שפי' מריבויהו יתרו ולא פ"י זה הכלל עמו על
 ההוכחה נמי בא לפי שקשה לנו כל מקום שחלה יכול לחלק שאין על המקומות שין
 וההכס יוסף לקח: ה' חטאת לזו ועולה לזו (והתעורר) עשה כונן למעלה או למטה
 מחנה כבוד ומחנה פסול. פשוטה היא וקבצר היא הנא נעלי חיים אינן נדחין
 ולכתחלה אפי' אחד דריבוא כונן ימותו ואם לא נמלך והקצין אותן ששעשה במלואה
 כשרה. הקצין למעלה והקצין למטה שתיין פסולות שאני אומר חטאת קרבה למעלה ועולה
 למטה. פסול הוא: ה' חטאת ועולה סחומה ומפורשת עשה כונן למעלה מחנה כבוד
 ומחנה פסול כונן למטה מחנה כבוד ומחנה פסול. פ"י חטאת ועולה של קן סחומה
 (לזו) ומחנה ועולה של מפורשת לזו והתעוררו ופשוטה היא למעלה בפ' שני שדברנו בקן
 מפורשת שנתעברה בינה לבין עממה קראש קן מפורשת כאלן שדברה במפורשת שלא
 נתעברה בינה לבין עממה (עד) [כך] שנתעברו קן בקן סחומה במפורשת קראש חטאת
 ועולה וכבר פ"י קלה בפ' שני על זה (א"ל) [א"ל] כאן שדברה בהמטה בחובה כולם
 שנתעברה בחובה אחרת סחומה במפורשת לכך אמר חטאת ועולה סחומה ומפורשת
 לומר חטאת ועולה סחומה ומפורשת במקום א' משורדן והקצין ולא נמלך וכו' ובפ'
 האחר לא דברה אלא שהקצין בפני עממן קן אצל פרידה א' מוז שנתעברה ביו לכך
 קראש על עס קיימין מ"מ אין הפרס ביניהם לענין מיתתן והקצבתן: הקצין למעלה
 והקצין למטה אין כשר אלא סחומה והיא מתחלקת ביניהם. פ"י אין כשר אלא שיעור
 סחומה בין שהסחומה מרובה בין שהיא נועשת שאם יש לו קן אחת סחומה ולזו
 שיהי מפורשת ועשה הקצין למעלה והקצין למטה חטאת ועולה (למעלה) ועולות
 שחאמר שהמפורשות עשה הקצין למעלה והקצין למטה והחליף חטאות (למעלה) ועולות
 למטה ואם עשה כן ע"ל מהסחומה כמו כן עשה הקצין למעלה והקצין למטה והרי היא
 כשרה ולא דברה אלא שהקצין בפני פרידון עשה למעלה עשה למטה וזהו שתי החטאות ועולה
 א' הרי שתי החטאות פסולות והעולות שנתפורשות א' כשרה וא' פסולה של מעלה
 כשרה ושל מטה פסולה והסחומה שנעשה כולה למטה א' כשרה וא' פסולה הרי למטה
 א' כשרה ושתי פסולות ולמעלה א' כשרה ושתי פסולות וזהו שיעור הסחומה חטאת
 ועולה ומן הדין כשיהיו הסחומה מרובה מן המפורשת או אם יהיו שוות לפי שרוב
 הפסולות אינו בא אלא מהמפורשת ש"ל חטאת קרבה למעלה ועולה למטה שאלו היא
 שולן סחומות וכן שתיין שוות שותה מחנה למעלה ומחנה למטה ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 כשר ומחנה פסול ואם זו יתרה על זו היא שיעור לעולם ועכשיו אינו [כשר]
 אלא שיעור סחומה כמו שפי'. והיא מתחלקת ביניהם פ"י שחלה לשתיין לפי שכמו
 שיש ספק פסולות לזו ק' יש לזו ואע"פ שאין ספק פסולות הסחומה גדול כספק פסולות
 של מפורשת שזו לחיה וזו לכולה כיון שאינה יודעת אחרת ח' הפסולות שלה מזה אם
 הוא חטאת או עולה הרי הספק שלה פושט בטולה וזריכה להביא בחטאה והמפורשת
 כמו כן יש לה ספק כשרות כמו הסחומה כי שמה הכל נעשה כהקדו הלכך יביאו
 בשיתוף יתנו זה לפי מה שהיא חסרה בעלת הסחומה חביא פרידה אחרת שחאחרת
 עלתה לה ובעלת השתיים המפורשות חביא ג' פרידון שהפרידה א' עלתה לה הרי ד'
 פרידון בין שתיין יעשו אותם שתיים חטאות ושתיים עולות וחאמר בעלת ג' לבעלת א'
 אם החטאות שלי ואחת מעולותי נעשו למעלה והשאר למטה הריי זריכה שתי חטאות
 ועולה א' ואחת זריכה עולה א' יהיו ב' חטאות אלו וא' מן העולות שלי ועולה זו
 האחרת שלי ואם העולות שלי וא' מחסרותי עשו למטה והשאר למעלה הרי היא
 זריכה שתי עולות וחטאת א' ואחת חטאת א' יהיו עולות אלו וא' מן החטאות
 למטה והסחומה של אחת למעלה וא' למטה הרי זו ח' זריכה כלום ואני זריכה
 בכל יהיו כל אלו שלי וע"ל הדרך למטה ולאלף בזמן ששתיין שוות יביאו בשוה ויתנו בדרך זה
 שהיה זה בשוה והגני מפרש לך קלה שאם היו הסחומות ג' והמפורשות שתיים ועשה פ'
 עשה הקצין למעלה והקצין למטה אלא שיהיה ונאמר (שמה) כל המפורשות עשה למעלה וא' מן
 הסחומות (שאר) [ושמה] סחומות למטה הרי במפורשות שתיים כשרות ושתיים פסולות וק'
 א' מן הסחומות שנעשית חיה למעלה והקצין למטה כשרה כשרה וא' מן הסחומות והן מחנה כבוד
 ומחנה פסול הרי שתי פסולות לסחומה ושתי פסולות למפורשת הלכך יביאו בשוה ויתנו ואע"פ שהסחומה מביאה כל ספק
 פסולות למפורשת הלכך יביאו בשוה ויתנו ואע"פ שהסחומה מביאה כל ספק פסולות
 כשרה היא הכל בספק פסולות אפי"כ כיון שהסחומה אינה יכולה לפסול את עממה כשתי פרידון
 בלבד כשתי פרידון שם שתי פסולות שם לא חיה יודעת את חטאותיהם אם או
 עוליה ואם חביא בפני עממה זריכה להביא ד' כמו המפורשת והספק נובל כמו כן להשוותו
 לחטאות משהם יביאו שוה בשוה בלא ספק: ה' חטאת שנתעברה בחובה אין
 כשר אלא מין חטאות שבהם חובה שיש בחובה המנין שחובה כשר. כל זה מדבר בביתן
 שלא נמלך והקצין וכן פ"י חטאת שיש שנתעברו בקן סחומה אחת (הרי) [שהיא]
 חובה של אשה ושהי דקרי ליה חטאת מין חטאת קאמר ולפי שאמר למעלה חטאת ועולה סחומה
 במפורשת קאמר כהא מין חטאת

קנים כשר שאפי' כעו עמך לומר שארבע נשים בעלת ס"ו הקצין הקצין כונן למעלה
 הרי ח' קצין כשרות וח' קצין פסולות כי לכל א' וא' מחנה כבוד ומחנה פסול כשחברו
 לבעלת המחנה להקריב מ"ב קצין למעלה ומ"א קצין למטה וכדן היה להקריב חמשים
 קצין למעלה וחמשים קצין למטה נמצא שאין לבעלת המחנה פסולות אלא ח' קצין שנתנה
 משולות לחטאות וח' קצין ששוו פסולות משל ארבע נשים שהיו מחנה כבוד ומחנה פסול
 נמצאו לבתן ס"ו קצין פסולות ומאה קצין כשרות: בתנאי זה הכלל כל מקום שחלה
 יכול לחלק את הקצין שלא יהיו משל אשה א' בין למעלה בין למטה כונן במשנה אחת
 לזו ואחת לזו שהנשים שוות ביניהן שיקצרו חתיין למעלה וחתיין למטה מספק אי אומר
 לאשה זו קצרו כונן למעלה ולאשה זו קצרו כונן למטה לסיכך מחנה כבוד ומחנה פסול
 זה הכלל עמו ופי' הוא למה ששנינו במשנה ראשונה ואם בלאו לפרש זה הכלל לאיתווי
 מאי י"ל לאיתווי היכא שאין הכשים שולן שוות בקצין מיהו כל המועפות שוות לבעלת
 המרובה כגון עשר לזו ועשרים לזו (ובלשים לזו) ומ' לזו (ול' לזו) וק' לזו שכל המועפות
 שוות לבעלת המחנה ואני אומר שמועפות קצרו כונן למטה או בחילוף ואין לאשה אחת
 בשני מקומות וכל אחד את המעלה מחנה כבוד ומחנה פסול ואם שלמטה מחנה כבוד
 ומחנה פסול והכל דרך אחד. הוא למה ששנינו בשהנשים שוות בקצין וכל מקום שאר
 אחת יכול לחלק את הקצין עד שיהיו משל אשה אחת בין מלמעלה בין מלמטה המרובה
 כשר גם זה עמו ופי' למטה שיש מפי מה המרובה כשר מפי ע"כ יש לנו לומר (שכל)
 [שבו] קנים קרבו ביום (א') שהרי מנין קנים גדול ממנין [מנין אחד במקום אחד
 שהרי ח' קנים מעט] [מ]הקצבים במקום א' לסיכך המרובה כשר כמו שפי' וכל מקום
 (דכיסא) לזו לאיתווי קא' ח' אלא לפרושי עממא ואידי דתנא רישא כל מקום רבא
 סיפא נמי כל מקום ח' ארבעים ח' ארבעים נמי לאיתווי שר שחבמות רבא
 שיה על דרך חשבון זה כגון חמש לזו וכו' לזו וכו' לזו ומאיתם לזו ושאר שחבמות
 הדומים לזה על דרך קן: ה' חטאת לזו ועולה לזו כולה פשוטה היא: ה' חטאת ועולה
 סחומה ומפורשת וכו' עד חתיין למעלה וחתיין למטה אין כשר אלא סחומה אפילו
 המפורשת מאה קצין והסחומה אינה אלא קן אחד אין כשר אלא סחומה שאני חובה
 הספק לחומר ואני אומר המפורשת קרבה למעלה וחתיין למטה בשניו ונפסלה
 מלה ואין כשר אלא סחומה שנס היא קרבה חיה למעלה וחתיין למטה ואם בלאו
 לומר שהסחומה קרבה כולה במקום אחד הרי חיה פסולה אצל [כגנ] פסולה יש
 כשר במפורשת שאם קרבה הסחומה כולה למעלה נמצא שהקריבה המפורשת מ"ס
 פרידון למעלה ומ"א למטה ואח"כ שנתנה במקומותיה מ"מ נאמר לה פרידה אחת של
 חטאת קרבה למטה והיא כשרה כנגד פרידה של חטאת של בעלת הסחומה שקרבה
 למעלה נמצא לנשום מנין הסחומה כשר (א) מה מתחלקת ביניהם פ"י אם משל שתי נשים
 הן כשרות הסחומה מתחלקת לפי השבון בין שתיין כי המחנה של בעלת הסחומה ודאי
 כשר וממנו אין לגרוע ומחנה האחר ספק הפסולות מוטל בין שתיין לסיכך בעלת הסחומה
 נוטלת מן הכשרות ג' חלקים ובעלת המפורשת רביע ונפקא מינה לענין תשלומי הכשרות
 כשהסתחמות ביניהן כמה שהספק מופ' בין שתיין וכאן בפירוט הוכיח בעל המשנה
 שהיותן כשבה והיא מתחלקת ביניהן ג' אותה ששנינו בכריחות בזמן ששתיין עומדות
 מביאות קרנן ובאל (לומר) כשר הוכיחה שהיותן בין שתיין בפ"י אצל ללמוד ממקום
 סחומה אין לנו ובפרק שם אידי דפתח בקן סחומה הנא (נמי) [קן] סחומה וכן מפורשת
 וכאן אידי דתנא חטאת לזו ועולה לזו תנא נמי חטאת ועולה סחומה ומפורשת: ה' חטאת
 שנתעברה בחובה (ואין) וכן מנין פרידון כשר והחטאת כמנין פרידון שתי החובות ועבר
 והקצין חתיין למעלה וחתיין למטה אין כשר אלא מין חטאות שחובה שאני אומר חטאות
 קרבו למעלה והחובה קרבה כולה למטה נמצאו חטאו' שחובה כן בלבד כשרות ושאר הפרידון
 כונן פסולין נמצאו ג' חלקים פסולין ורביע כשר ובדין הוא דליתיה חטאות וחובה שנתעברו
 שהי שתיין בזה אלא אידי דתנא בפ' קמא בבבא בתרין חטאות וחובה שנתעברה בחובה
 אין כשר אלא מין חטאות שחובה וההם מהניא ליה אפי' כשהחובה מרובה תנא נמי
 ה' בבבא שלא נמלך דכונה: חובה שיש בחטאת פ"י שיש בחטאת כלומר ד' דנקי
 חובה ואני דנקי חטאת עבר והקצין חתיין למעלה וחתיין למטה כשר ומחנה פסול
 שאני אומר חרי דנקי חטאת ודנקא חובה קרבו למעלה [וחלחא] דנקי חובה השארי
 קרבו למטה נמצא שחובה יש [חרי דנקי פסולין ודנקא] כשר ולמטה חרי דנקא כשרים
 ודנקא] פסול ואחכבה [דנין] הכא והכא תלחא דנקי פסולין ותלחא דנקי כשרין וזו היא
 ששנינו מחנה כבוד ומחנה פסול: חטאת שיש בחובה מנין שחובה כשר פ"י חטאת פי
 שיש בחובה ד' דנקי חטאת וחתיין דנקי חובה עבר והקצין חתיין למעלה וחתיין למטה
 מנין

אומר הראשונים כולם נעשו למטה ותוריהם הם נדרה וזריכה להביא (עוד) שתי תורים לנדרה או שמה בני יונה היו נדרה וזריכה להביא עוד שני בני יונה לנדרה הרי חלו עולות לנדרה משני מינין עוד זריכה שתי עולות לחובתה משני מינין כנגד חטאתה שמה בהבאה ראשונה כשנשאו כולן למטה תורים היו וקובצתה מן תור אחד לחטאתה וזריכה להביא עוד תור לשולה כנגדו או שמה בני יונה היו וזריכה להביא עוד בן יונה לשולה כנגדו עוד זריכה אחת מאיזה מין שתהיה כי שמה בהבאה ראשונה נעשו כולן למעלה ועדיין אין לה חטאת לסיפק זריכה להביא עוד חטאת אחרת מאיזה מין שתהיה ויבא לשולה כנגדו חטאת משתי עולות משני מינין שיהא מביאה לחובתה כהבאה שניה זו כנגד חטאתה של הבאה ראשונה : כחגי' בן עזאי אומר שתי חטאות . פי' הלך בן עזאי לסיפחו שאמר הולכין אחר הראשון ושמה בהבאה ראשונה היו תורין כולן ונעשו למעלה כולן והקובצתה חטאתה תור או שמה בני יונה היו והקובצתה חטאתה בן יונה לסיפק היא זריכה להביא בהבאה שניה שתי חטאות משני המינין הרי ששני פרידין חייזין לנדרה ותזיין לחובתה ובדקן הוא ללכלוג בן עזאי ברישא דברכים שפי' לרבנן ולא לבן עזאי אלא י"ל כדאמרין בעלמא נער לבו לרבנן עד דמסקין מילתייהו והדר פליגי עניייהו ואת"ל ללא פליגי בן עזאי ברישא דבמין הפרידין קביר שיהא קן פנדר דומה ללקן (ה) חובתה שיהא זריך ממין אחד אלא אף משני מינין היו ובשאל קבצה ופירשה משני המינין בהבאה ראשונה שכעשה סתם הבאתה כפירושם כמו שפי' החזיר ותביא עוד שש פרידין ג' ממין זה [וג'] ממין זה [זה] [הגה"ה] פירש החכם ה"ר ישראל הכהן ר"ו ו"ל תביא ארבע שנים ממין זה ושנים ממין זה ויקריב שתי עולות משני מינים למעלה ושתי חטאות משני מינים למטה ויוצאת ידי חובתה ממנה נשקף אם יקבצת ראשונה עשה מין זה חזיו למעלה ותזין למטה מהבאה ראשונה יבא ידי קרבן חובתה ואינה זריכה אלא שתי עולות לנדרה אשילו משני מינים שאין קן פנדר זריך שיהא ממין אחד ועוד עולות הנדר של הבאה ראשונה שהיה מאחד משני המינים תשקף לאחד משתי עולות של נדרה שיהא מביאה משני המינים בהבאה שניה זו ויהיה כל נדרה ממין אחד . ואם בהבאה ראשונה עשה מין אחד כולו למעלה ומין אחד כולו למטה אם נדרה עשה למעלה וחובתה למטה הרי מהבאה ראשונה יבא ידי נדרה וחטאתה ובשתי עולות משני מינים חלו בהבאה שניה יבא ידי ספק עולת חובתה מאיזה מין שהיתה החטאת בהבאה ראשונה עולה כנגדה עולה כנגדה עומתה . ואם בהבאה ראשונה עשה הנדר כולו למטה והחובתה עולה לנדרה זריכה שתי פרידין לנדרה אפי' שיהיו משני מינים ושחיס משני מינים למטה לנדרה ידי ספק חטאת חובתה שקבצה העולה שקרבנה ראשונה . ומ"ם שנעשה סתם הבאתה כפירושם ה"ק כי יהיו דבסתר כגלגל פירשה ובביאה בהבאה ראשונה שני מינים אחרת שתי עולות משני מינים ככס נעשה מני יהיה דפירשה שהשתי עולות שמביאה יהיו משני מינים אמנם יש הפרש ביניהם דאיכא דלא פירשה הביא (כאן נמחק תיבה אחת) שנים לעולות ומיבא דפירשה זריכה ג"כ שתי חטאות משני מינים . אך לנ"ד עב"ל נ"ח שני עולות וחטאת אחת ושלא ממין זה שם עולות וחטאת אחת לבן עזאי כדרך פי' החכם אשתכח רישא דמתני' לדברי הכל דבין רבנן בין בן עזאי שיהא קן כמנין הפרידין ברישא דמתני' מר כדאית ליה ומר כדאית ליה : כחגי' אביר רבי יוחנן זו היא שאמרו כשהוא חי קולו אחד כשהוא מת קולו שבעה . פי' סימן הוא שמסר ר' יוחנן למתניו שנתברו הקרבנות מפרידה אחת עד שבע פרידין משני העשות והספק שהולך וגדל . עוד יש לפרש כי קרבן יולדת שפחה צה הכרזו חטלה חיו אלא פרידה אחת מן סקן כדכתיב ובמלאח ימי ספרה לבן או לבת וגו' ונעשו אפי' עוד ' פרידין משני העשות והספק כמו האל שגשגא חי קולו אחד וגו' כשהוא מת קולו שבעה לפי שהקרבנות ענין קדושה הביא להם משל מאוחו ענין ממשכירי הקרבן שהם כלי השיר כיצד קולו שבעה שתי קרניו לשתי הנזירות פי' לשני שופרות והוא חדא מתלת מילי דאשתני שמיטו מני חרב בהמ"ק שפורה חזרתה חזרתה שפורה ולא כפי' החכם שפי' אותם כחזירות המלכים ונבלים ונזירות חד (חד) קלה קא חביב לבו משום דמזד (חד) אביר אלתו ובדין הוא דליתני לגל וכזור אלא אידי דמשני ובני משני לשון רבים דלא מהתאמרו לשון יחיד הגל נמי לנבלים ונזירות לשון רבים וי"א אף אמרו להכלת פי' סימנא לבן עזאי ח' קולות כנגד ח' פרידין ומזינו במשל שהיה כולו הכלת וכתוב בה ונעשו קולו ות"ק לא חביב ליה כיון שהוא עממו לא היה מוליא קול אלא פעמוני הסב התלוי בו ואי אפשר לומר כפי' החכם שפירש אותו דרמונים מדלא קתני אף אמרו להכלת וארנגון ותולעת שני ועוד שיקר הבגד המעיל היה והרמונים לאו עיקר בגד היו (ולא משמיטי קול היו) אלא הלויים הם (מבחוץ) בין פעמון לפעמון כמין קוליות של קופסאות דנדרתא מניקות והפעמונים הם הונו והענבלין שם הונו והענבלין שם הונו ומ"ם אפי' אומר בזבחים וכמו שמסוים בחזרתו של רבינו שלמה ז"ל : ? [מתני'] ר"ש בן עקיבא אומר כו' פי' ר' משה הכהן אבן גיקאסיליא נאמנים דבריהם כי שרשו נאם ומשקליו פעולת כמו שנאמנים כעשים שיהא שמות הזכר על כן נטון לשומו בזקני עם הארץ שאין בהם משרש הכתמה אלא הדבור בלבד ובזקני חריה כתיב בישישים הממה וגו' כי הזורה נקראת תורה וחזונה וכו' ושמרתם ועשיתם כי היא הכמתה ובינתכם ולפי שהסדר הוא עומד כנגד חמתה נקרא דויהא אמונת עתך נחתם הסדר בקנין הלאה בחמתה החשבון שהוא חמתה החכמות ונחתמה שמקבת בשבת וקני תורה ונחתמה . המקום

אמר ד' פרידין לנדרה ושחיס לחובתה וחטאת אחת בן עזאי אומר שתי חטאות עכשו הוא מדבר בלא שידעת מקלת מה שהביאה ואינה יודעת הכל והבין יודע מקלת מה עשה ואינו יודע הכל והוא בענין שהאשה יודעת שהביאה קן אחד של תורים ולא תורים דוקא אלא להקל והבין יודע שהוא תורים נעשו למטה והאשה אינה יודעת אם הביאה מין אחד עם התורים אם לא והבין אינו יודע אם עשה המין האחר למטה או למעלה ואשה זו אינה יודעת כמה קבצה נדרה והקן של תורים שהביאה אינה יודעת אם הביאה סתם או אם פרשה לחובתה או לנדרה ומעתה חייבת להביא ד' פרידין לשולת נדרה ושתי פרידין לעולת חובתה וחטאת אחת לפי שאמר שמה תורים היו נדרה ואותו קן של תורים שהביאה ונעשה למטה הביאה לחובתה או שהביאה סתם ולא הביאה מין אחר עמו וממילא הוא לחובתה הואיל ונעשה למטה הרי שחיבת שתי תורים לנדרה תור לעולת חובתה ממין שהביאה חתלה ועוד נאמר שמה בני יונה היו נדרה ואם [הגה"ה ז"ל ושמה י"ל] הביאה תורים ובני יונה ובכחה מחתלה לאיזה מין קבצה נדרה ושמה החליטה נדרה ופרשתו לתורים (וקבצה חובתה לבני יונה) וקבצה חובתה למטה [בן יונה] הרי שחיבת שני בני יונה לנדרה ובן יונה לשולת חובתה הרי כאן שש עולות ג' תורים וג' בני יונה . ועוד נאמר שמה הביאה בני יונה עם התורים והתורים היו נדרה ובני יונה היו חובתה ונעשו בני יונה לחובתה הרי שחיבת בן יונה לחטאת אכל תור לחטאת אינה זריכה כלל שהתורים למטה נעשו למעלה לא נעשו כמו שאמרנו למעלה ואם היו תורים חובתה הרי נעשית החטאת שלהן למטה ואם לא היו חובתה הרי אין [בן] [כאן] חובת החטאת כלל : כחגי' בן עזאי אומר שתי חטאות כו' לא כל בן עזאי לתקול על מה שאמרו אלא כל לומר שיש ענין אחר שגמלא בו ח' פרידין ח' כמו שאמרנו ועוד חטאת אחרת ות"ק לא דבר בלא שיהיה סכוחים לגמרי אלא למעלה דבר בלא שיהיה סכוחים אחרת ות"ק לא דבר בלא שיהיה סכוחים מין אחד מן השנים והאחר הוא לה בספק והבין למעלה היה יודע שעשה מין אחד למעלה ומין אחד למטה ובאין הוא יודע המין עשה למטה והשני לו בספק ובא בן עזאי ודבר בלא שיהיה סכוחים קן של מין אחד והשני לה בספק ואותו המין עממו שהביאה אינה יודעת איזה מין היה והבין יודע שהקריב מין אחד וכול לומר אפי' בשידוע שעשאו למטה ואינו יודע איזה מין הוא והשני לו בספק שאינו יודע אם עשאו כלל או אם עשאו למעלה לו למטה ואיזה מין היה ועל זה הדרך חמלא בן שתי חטאות כאמרו שמה תורים היו נדרה ותורים בלבד חטאת למטה והיו לחובתה הרי שחיבת שתי תורים לנדרה תור לשולת חובתה או שמה בני יונה היו נדרה ובני יונה בלבד הביאה ועשאן למטה לחובתה הרי שחיבת שני בני יונה לנדרה ובן יונה לשולת חובתה ועוד נאמר אם תורים היו נדרה שמה בני יונה הביאה עם התורים ועשה התורים למטה לנדרה והפסידן ועשה הבני יונה למעלה לחובתה והפסידן חטאתה הרי היא חייבת בני יונה לחטאת או שמה בני יונה היו נדרה והביאה חריב עממה ועשה בני יונה למטה והפסידן ועשה חטאת למטה לחובתה וחייבת תור לחטאת הרי ח' פרידין ד' לנדרה מב' מינין ושחיס לעולת חובתה משני מינין ושתי חטאות משני מינין וה"ם לת"ק שהיה ימל לנדרה אח דבריו גד' פרידין לנדרה וא' לחובתה ושתי חטאות ובא בן עזאי וייסף עולה אחת לחובתה והכל על הדרך שפי' עד שנחליף המין ידוע שהביאה ואמרו שעשה אותו למטה ונאמר שעשה אותו למעלה והספק יהיה למטה הרי שהביאה עולת חובה א' ושתי חטאות אכל לפי שהוא דבר הויא על ריבוי העולות שמביאה לבן עזאי את דבריו בענין הזה שפירשו : [מתני'] אמר רבי יוחנן זהו שאמרו כשהוא חי קולו אחד כשהוא מת קולו שבעה הביא משל על ריבוי הקרבנות שמביאה באילו בחתלה קודם שהקריבו כולם אפי' שיש לה ספק באיזה מין קבצה נדרה היתה מספקת שש פרידין ד' מב' מינים לנדרה וקן אחד לחובתה ממין אחד ושכשו שהקריבה ואמו סוברין כנגד כפרה הרי היא חייבת [שבעה] זה דומה לאיל ששכחתי חי ויש לו כח לנטוף אינו מוליא אלא קול אחד שכל הקולות שלו בענין א' הם וכשהוא מת מוליא שבעה מיני קולות כיצד קולות שבעה שתי קרניו לשתי הנזירות (כני) [שהן] משני לנזירות ויש אומרים אף אמרו לחכלת פי' שתי קרניו לשתי הנזירות שכן דרך אותן הנזירות הארוכות הששויות להשמיע קול במתנה המלכים ליתן קרנות של איל צפון כדי שיהא קולן ללול וחוק [מעין] לנבלים מעין הוא [הכנתה] בני מעין הם הדקין אמרו לחכלת פי' לרמוני חכלת וארנגון להיות על שולי המעיל ושעמוני ובה בתוכן עשין להשמיע קול כדכתיב וכשמע קולו בצאו אל הקודש הרי (ח') [שבעה] קולות מן האיל המת וזה אף מחיים יוכל לעשותו אבל כשתכל להברר זה עם פי' שיהיה שמונה אינו אלא לאחד מיתת האיל : [ברייחא] [מתני'] ר"ש בן עקיבא אומר זקני עם הארץ לא זמן שהקריבו דעתן מופרשת עליהן שנאמר מוכיר ספה לנאמנים ומסם יקיים ויהא מדלא כתיב זמן חכמים ש"מ עמי הארץ הוא מדבר ומאי לנאמנים שידרין לאמתת הדבר ומכווין אותו על אופניו אפי' הכי כשהן מוקינים מאבדים הנאמנות משני שמעפין שאין להם זכות התורה ששמעמוד להן בזקנותן אבל זקני תורה כל זמן שמקוין דעתן מחושבת עליהן שנאמר בישישים חכמה ואורך ימים תטובת הכונה פי' [הענין] זכות התורה עומדת להן בזקנותן וזרונה להם אחרית טיב ויקרה ואפי' שמינו במקום אחר משיב חכמים האחר דעיתם ויכלת עם הוא מוכיר נזורתו של הקב"ה שאין ריבמת אדם עומדת לעודו אבל שיהיו שמשכים מאלהין מתחת זקנה עם אינו שרי לאמר בלאו מענה עממו בישישים חכמה ותורך ימים תבונה עמו ונזורה לו

